Milliyet
ÇOCUK
12 Mart 1984 ● Sayı: 11 ● 50 Lira

TÜRK TİCARET BANKASI İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN

BİLİM DÜNYASI ANSİKLOPEDİSİ

Eki ile

mmmmm... MİS SÜT...
şimdi meyveli
MUZLU, HİNDİSTAN CEVİZLİ

Bu yıl gençlerin yeni bir
tutkusu var. Yeni, meyveli MİS SÜT.
Enerji, sağlık ve coşku...

Meyveli lezzetli serinlik...
Muzlu, hindistan cevizli MİS SÜT.

MİS
süt

gençliğin yeni tutkusu.

Milliyet
ÇOCUK

İmtiyaz Sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Sorumlu
Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Teknik Sekreterler
AYSEL UĞUR
NACİ ÖZDAĞLI

Teknik Danışman
YETKİN ALDİNÇ

Adres:
MİLLİYET ÇOCUK
DERGİSİ

Milliyet Yayınları, Prof.
Kâzım İsmail Gürkan
Cad.
No: 10
Cağaloğlu-İSTANBUL

Telefonlar:
526 83 86 - 520 83 94
528 42 67 - 528 55 66

Abone ve Satış İçin
Başvuru:
Milliyet Çocuk Dergisi
Satış Servisi,
Cağaloğlu - İSTANBUL

Abone Koşulları:
Yıllık: 2990.— TL.
Altı Aylık: 1495.— TL.

Milliyet Yayın A.Ş.
Ayazağa
Ofset Tesisleri'nde
hazırlanmış ve basılmıştır.

Türkiye'de Satış Fiyatı:
50 Lira

Kıbrıs'ta Satış Fiyatı:
70 Lira

12 Mart 1984
Yıl: 14 Sayı: 11 Cilt: 2

YENİ DİZİLERİMİZ

BU sayımızla birlikte yeni bir cildimize başlıyoruz sevgili okurlarımız. Her zaman olduğu gibi, bu cildimize de çeşitli yeniliklerle giriyoruz. Dilerseniz bunlara kısaca bir göz atalım:

Yayımı geçen sayımızda sona eren, ***"Basketbol-Nasıl Başladı, Nasıl Gelişti?"*** *adlı çizgi dizimizin yerine, bu hafta* ***"Sporda Unutulmayan Kahramanlar"*** *adlı yeni bir yazı dizisine başlıyoruz.*

Bu dizimizde, sizlere çeşitli olimpiyatlar boyunca da rekorlar kırarak spor tarihine adlarını altın harflerle yazdırmış ünlü şampiyonları tanıtacağız.

Hiç dünyanın en uzun boylu ya da dünyanın en zayıf insanını merak ettiniz mi? Eğer ettiyseniz, sizlere bu sayımızdan başlayarak, bu gibi sorularınızı kolaylıkla yanıtlayabileceğiniz, ***"Rekorlarla Şaşırtıcı İnsanlar"*** *adlı ilginç bir diziye başlıyoruz. 10 hafta sürecek dizimizde, bu konuda dünyanın en önemli kaynak kitaplarından biri olan,* ***"Guinness Rekorlar Kitabı"****na girmiş ilginç insanları tanıtacağız.*

Ayrıca, yine bu sayımızda başladığımız, ***"Dünyanın Dört Bucağından"*** *dizimizde, çeşitli ülkelere yolculuk edecek, o ülkelerde yaşayan insanları, yaşam biçimleriyle tanımaya çalışacağız.*

bizden size

BİRKAÇ hafta önce yayımladığımız , ***"Armağanlı Soruşturma"****, Milliyet Çocuk Dergisi'nin en sevilen çizgi-romanlarından birinin,* ***Enid Blyton****'un yarattığı* ***"Beşler Çetesi"*** *olduğunu ortaya koymuştu. Kahramanlarımızın, 10. sayımızdan itibaren yayımlamaya başladığımız,* ***"Şato'nun Bekçileri"*** *adlı yeni serüvenlerini ilgiyle okuyacağınızı umuyoruz.*

Esenlik dileklerimizle...

İÇİNDEKİLER

Bizden Size 3
Beşler Çetesi 4-7
Unutulmayan Kahramanlar 8
Red-Kit 9-12
Şaşırtıcı İnsanlar 13
Her Telden 14-15
Bilmece-Bulmaca 16
Maskara 17-20
Bilmece-Bulmaca 21
Okunacak Kitaplar 22-23
Sinema TV 24-25
Ormanlar Kralı Robin 26
Garip Öyküler 27
Dünyanın Dört Bucağından 28-29
Keyifli 30
Anadolu Efsaneleri 31
Bilmece-Bulmaca 32
Alis Harikalar Ülkesinde 33-36
Dâhiler de Öğrenciydi 37
Okurdan-Okura 38-39
Deniz Kurtları 40-41
Cimcime 42-45
Bilim ve Yaşam 46
Pençe Harekâtı 47-50

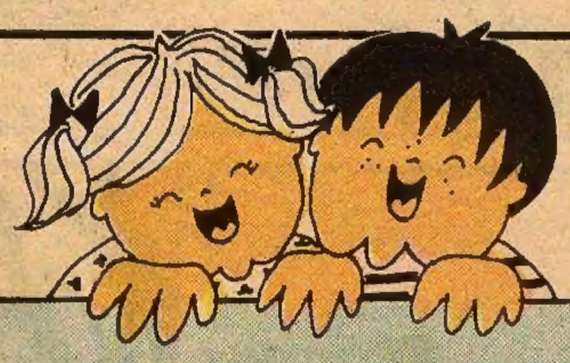

okurun sesi

Bu sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı **"Milliyet Çocuk Dergisi, Okurun sesi Cağaloğlu/İstanbul"** adresine bekliyoruz.

Derginizi 1981 yılından beri alıyorum. Red-Kit, Siyah Kısrak, Hayvanlar Dünyasından ve Yabancı Gözüyle Türkiye bölümlerini çok seviyorum. Sizden isteğim Türk Büyükleri hakkında bilgi vermenizdir.

Selahattin Ulusal (Trabzon)

Derginizi 3 yıldan beri almaktayım. Derginizin Siyah Kısrak, Barelli, Red-Kit gibi çizgi romanlarınızı zevk ve heyecanla izliyorum. Sizden ricam Uzay Ansiklopedisi diki yayınlamanızdır. Bu dileklerimi, yerine getirirseniz çok mutlu olurum.

Metin Karataş (Giresun)

Milliyet Çocuk Dergisi'ni çok seviyorum. Bir yıldan beri aralıksız olarak alıyor ve ansiklopedi eklerini biriktiriyorum. Sizden isteğim Barelli'yi ve Beşler Çetesi'ni yeniden yayımlamanızdır. Şimdiden teşekkür ederim.

Pınar Çekiç (Bursa)

BEŞLER ÇETESİ

Şato'nun Bekçileri

2

EĞER BU YABANCILAR ÇİFTLİĞİM ÇEVRESİNDE AVLANMAYA DEVAM EDERLERSE ONLARI YOK EDERİM.

KİM BU YABANCILAR DEDİĞİNİZ KİŞİLER?

KİMSE BİLMİYOR. HER ON-ONBEŞ YILDA BİR BOZKIRA AYNI MEVSİMDE GELİR, KİMSEYLE KONUŞMAZ VE GELDİKLERİ GİBİ ESRARENGİZ BİÇİMDE GİDERLER...

ÇOCUKKEN BÜYÜKANNEMİN ONDAN SÖZ ETTİĞİNİ DUYARDIM

EĞER YEMEĞİNİ YEMEZSEN, SENİ BOZKIRDAKİ YABANCILARA VERİRİM!

TÜM BUNLAR, KLODİN'İ DÖNÜŞTE BURUNDAKİ ÇİFTLİĞE UĞRATMAYA YETTİ DE, ARTTI BİLE...

TÜM KÖY HALKI BU YABANCILARIN VARLIĞI NEDENİYLE ALTÜST OLMUŞ. NASIL BİR ŞEY BUNLAR, MERAK ETTİM DOĞRUSU...

KAHRETSİN! BİR KÜÇÜK ÇOCUK, BURAYA BAKIYOR!..

HAVA KARARDI! GENE GEÇ KALDI BU KIZ!..

ÇOCUKLAR İÇİN YAPILMIŞ BULMACALARA BENZİYOR AMA BİR TÜRLÜ İÇİNDEN ÇIKAMADIM DOĞRUSU...

SUS DA DÜŞÜNEYİM!

HO-LA-LA! ELİM YANDI! BİLGİSAYAR FAZLA ÇALIŞMAKTAN ATEŞ GİBİ KIZIŞMIŞ!..

VOUAH HAH HAH! SEN GERÇEKTEN BİR DAHİSİN FRANSUA!

DAGO BİLE TASA BAKSA SENDEN DAHA FAZLA YORUM GETİRİRDİ OĞLUM!

AH! AH! AH!

HEY ÇOCUKLAR NEREDEYSE AKŞAM OLACAK AMA KLOD HALA DÖNMEDİ... MERAKLANMAYA BAŞLIYORUM.

RESMİN VE BOYANIN DURUMU, YAZININ OLDUKÇA ESKİ OLDUĞUNU GÖSTERİYOR. SANIRIM ŞÖVALYELERLE İLGİLİ BİR ŞEYİN GÖMÜLÜ OLDUĞU YERİ BELİRTMEK İSTEMİŞLER...

MERAK ETME ANNİ, BİRAZDAN DÖNER..

BELKİ DE EVE ANNESİNİ GÖRMEYE GİTMİŞTİR

GRRRRR

O PİS KÖPEK BİZİ FARKETTİ SANIRIM...

SAKIN OL DAGO! YERİMİZİ BELLİ EDECEKSİN!

HEY! ŞURAYA BAK! ÇİFTLİK EVİNDEN BİRİLERİ ÇIKIYOR!

HERKESİN SÖZ ETTİĞİ ÜNLÜ "BOZKIRDAKİ YABANCILAR" BUNLAR OLMALI... GİZLİ BİR TÖREN YAPIYORLAR GALİBA...

GRR RRR!

HIRLAMAYI BIRAK, BENİMLE GEL DAGO!

İZLE ONU! NEREYE GİTTİĞİNİ ÖĞREN!

İŞTE, BEŞLER ÇETESİ'NİN ÇÖZMESİ GEREKEN ESRARENGİZ BİR OLAY DAHA!

HIRILDAMAYI BIRAK DAGO! KEMİĞİNİ ALDIN YA, DAHA NE İSTİYORSUN?

ŞUNA BAK ÇOCUK, YARIN BİZİM GİDECEĞİMİZ ADAYA DOĞRU YOL ALIYOR!

PROFESÖR BUNU DUYUNCA PEK HOŞUNA GİTMEYECEK...

ORADA OTURAN VAR PROFESÖR. GİDEMEYİZ O ADAYA!..

BANA BAK! ON YILIMI O HAZİNENİN YERİNİ BULMAK İÇİN BOŞUNA HARCAMADIM. ŞİMDİ O ÇOCUK YÜZÜNDEN VAZGEÇEMEM.

AMA BOZKIRLARIN YABANCILARINI UNUTUYORSUN! SORUN BİR DEĞİL, İKİ!..

8

Sürecek

1

SPORDA

Unutulmayan Kahramanlar

Olimpiyat Oyunları, insanlığın en eski spor izlenceleridir. Tam 33 yüzyıllık bir tarihi vardır. Eski Yunanistan'ın kutsal kenti olan Olimpia'da tanrıların babası Zeus'un anısına her dört yılda bir, haziran ayında, Olimpiyat Oyunları yapılırdı.

Bildiğiniz gibi bugün de bu oyunlar öneminden hiçbir şey yitirmeden, görkemli bir biçimde sürdürülmekte ve dünya ulusları arasındaki sevgi ve kardeşlik bağlarını pekiştirmektedir.

Bu yazı dizimizde bu oyunlarda altın kazanan ünlü şampiyonları tanıtmaya başlayacağız:

MILDRED DIDRIKSON SAHARIAS

1932 yılında Los Angeles'te yapılan olimpiyatlar, dünyanın en büyük sporcularından birini çıkartıyordu. **Mildred Didrikson Saharias**, komple bir sporcu ve dünyanın hâlâ en başarılı bayan sporcularındandır. Teksas'ta beyzbol oynarken kendine "bebek" adı takılmıştı.

18 yaşında amatör atletizmi bırakan "Bebek" Didrikson, golf oynamaya başladı. Yalnız 1947'de 17 şampiyonluk kazanarak, dünyanın en iyi kadın golfcusu olduğunu kanıtladı. Olağanüstü bir irade ve cesarete sahipti.

Bob Mathias Olimpiyat Oyunları'na katılmadan önce hiç cirit atmamış, yüksek atlamamıştı.

Dekatlonda Altın Adam:

BOB MATHIAS

DEKATLONDA altın madalya alabilmek için, bir atlet koşma, atlama ve atışlarda son derece yetenekli olmalıdır. Dayanıklılık, hız, güç gerektirir dekatlon.

17 yaşındaki **Bob Mathias**, New Mexico'daki oyunlara katılmadan önce hayatında hiç cirit atmamış, yüksek atlamamıştı. 400 ya da 1.500 metrelerde de koşmamıştı. Lise öğretmeni, sırf tecrübe kazansın diye Amerikan Olimpiyat takımına seçilmesi için onu çalıştırmaya başladı. Kısa zamanda Mathias, tanımadığı o spor disiplinini öğrendi.

Birkaç hafta sonra, Bob Mathias Londra'da dünyanın en iyi atletleriyle karşılaştı. 18 yaşındayken, 6,826 puan yaparak o yıl altın madalyayı aldı. 1952 yılında. Bob Mathias 21 yaşına girmişti. Rahatlıkla yeni olimpiyat rekorları kırdı.

Uçan Adam:

JESSE OWENS

1932 yılında Berlin'de yapılan olimpiyatlara, İkinci Dünya Savaşı yüzünden gölge düştü. Hitler, kendi atletlerinin tüm ülke sorunlarını yenerek, zafere ulaşacaklarını savunuyordu. Oysa bir zenci Amerikalı atletler arasından sıyrılıp, dünya spor kahramanları arasında yerini alacaktı.

J.C. (Jesse) Owens, ailesiyle Ohia'ya geldiğinde zayıf hastalıklı, bir çocuktu. hocası **Charles Riley** ile tanıştığında, hayatı birden değişiverdi. Riley'in yorulmak bilmeyen çabaları sonunda, Jesse Owens dünyanın en büyük atletlerinden biri oldu. Ohio Üniversitesinde girdiği zaman, Larry Snyder ile çalıştı. Yavaş yavaş kusursuz bir atlet olma yolunda ilerliyordu.

25 Mayıs 1935'de Jesse Üniversitelerarası Atletizm Şampiyonasında Ohio eyaletini temsil edecekti. Bir gün önce futbol oynadığı için, sırtını incitmişti. Yine de en azından bir yarışa katılmakta ısrar etti. Ve o tek yarışla atletizm tarihine geçti! Dünya rekorunu egale etti. Kendini iyi hissettiği için, yüksek atlamaya katıldı. 8.13 metre atlayarak, dünya rekoru kırdı. Bu tam yirmi biş yıl kırılamayacak bir rekordu! Yarışmalar devam ettikçe Owens üstüste rekorlar kırmaya sürdürüyrodu. O güne kadar hiç görülmemiş, yıllar sonra da görülemeyecek bir olaydı bu.

Çok geçmeden Owens Berlin'in yolunu tuttu. Jesse altı gün boyunca bir kez olsun yenilmedi. Ama o tarihe geçen madalyaları, neredeyse alamıyordu. Amerikan takımının kaptanı ve zenci olduğu için, Hitler'in propagandasına üzülmüş ve sinirlenmişti. Uzun atlamalar sırasında, Hitler'in kendisiyle el sıkışmayacağını duydu. Öyle öfkelendi ki, ilk atlayışı başaramadı. Son bir şansı kalmıştı. O anda birisi omuzuna vurdu. Bu, Alman şampiyon ve altın madalya en güçlü rakibi **Luz Long**'du.

Jesse Owens

Luz gerçek bir sporcuydu. Kurkularını ve deneyimlerini başka bir atletle paylaşmak istiyordu. Luz'un sözlerini dinleyen Owens, son atlamasında 1960 yılına kadar kırılamayacak bir rekorun sahibi oluyordu. Jesse, tam 8.06 metre atlamıştı. O, Olimpiyatlardan sonra, Jesse Owens ve Luz Long çok iyi arkadaş oldular.

RED KİT ÖDÜL AVCILARI

BU GAZETE GÜNÜMÜZDE DE BASILMAKTA, ANCAK ESKİ GE- LENEK BOZULMAMIŞ, PAZARIN GAZETESİ ANCAK PAZAR- TESİ SATIŞA ÇIKARILIR OLMUŞTUR.

Morris/Goscinny _ Copyright: Dargaud Editeur - Milliyet Çocuk

HEY! O AFİŞLER-DEN BİRİNİ VERSENE BA-NA!

OLMAZ! BAY FORTWORT ONLA-RI KASABANIN HER YANINA AS-MAMI SÖYLEDİ!

"ÇAY KAŞIĞI" AT HIRSIZI

WANTED

$ 100.000

DOLAR, ÖDÜL. HERKESE İBRET OLSUN DİYE ASI-LABİLMESİ İÇİN KEN-DİSİNİ BRONKO FORTWORTA CANLI OLARAK GETİREN KİŞİYE VERİLECEK-TİR.

100.00 DOLAR HA! BAŞKALARI GÖR-MEDEN TÜM AFİŞLERİ TOPLAMALIYIM!

AZ SONRA..

DAHA SONRA..

SELAM ŞERİF! BAY FORTWORTH SİZE BU AFİŞİ HER YERE AS-TIĞIMI HABER VERMEMİ SÖYLEDİ.

100.000 DOLAR HA! BU PARA ÖDÜL AVCILARINI DELİYE DÖNDÜ-RÜR.

EVET BAYLAR? GİDİP ŞU KIZILDERİLİYİ YAKALAYABİLİR MİYİZ?

SİZ BU İŞE KARIŞMAYIN... EĞER O ADAMI YAKALAYIP FORTWORT'A GETİRİRSENİZ HİÇ BİR YASAL İŞLEM YAPMADAN ASAR, OYSA BU İŞ YARGICIN İŞİ...

YARGIÇ BANA 100.000 DOLAR ÖDEMEDİKÇE O KIZILDERİLİYİ FORTWORT'TAN BAŞKASINA TESLİM ETMEM. ORTAKLIK ÖNERİMİ DÜŞÜNDÜN MÜ RED KİT?

BEN GİDİP ŞU YERLİYİ BULAYIM ŞERİF. SEN DE BU ARADA FORTWORT'U VE ŞU SERSERİYİ OYALAMAYA ÇALIŞ...

BİR AT HIRSIZININ HAYATINI KURTARMAYA GİDİYORUZ DÜLDÜL...

BEN BİR HAİNİM!

ADAM BAŞI 50.000 DOLAR RED KİT! BÜYÜK İŞ BU!

YALNIZ, CESUR VE **ZENGİN** BİR KOVBOY OLMAK İSTEMEZ MİSİN?

HEY!

?

50.000 DOLAR MI DEDİN? NEYMİŞ BU İŞ? BEN KATILMAYA HAZIRIM!

BİRAZ PARAYA İHTİYACIM VAR... BAŞIMA ÖDÜL KONDU... ANLARSIN YA...

ANLAMAZ OLUR MUYUM?

İÇERİ GİRELİM, ORADA DAHA RAHAT KONUŞURUZ.

40 DOLAR BİR ŞEY DEĞİL AMA BANA ZAMAN KAYBETTİRDİ... AMMA GÜÇLÜ ADAMMIŞ DOĞRUSU!

BİR OLASILIKLA KABİLENİN YANINA DÖNMÜŞTÜR... EN ZOR İŞ, ONU ORADAN ALIP ÇIKARABİLMEK...

HERKES KENDİ CİNSİNİ DÜŞÜNÜYOR! ZAVALLI ATI DÜŞÜNEN YOK!

KIZILDERİLİ BÖLGESİ
YERLİLERE ALKOLLÜ İÇKİ SATMAK YASAKTIR

HA HA HİHA
HAHAHİHA
HAHAHİHA

OLMUYOR "EKŞİ SURAT" OLMUYOR! KONSANTRE OLAMIYORSUN! YAĞMUR DANSI İÇİN HAREKETLİ OLMALISIN!

SAYIN SİHİRBAZ, ŞEFİNİZLE GÖRÜŞMEK İSTİYORDUM...

BÜYÜK ŞEF, İLERDEKİ KÜÇÜK ÇADIRDA...

SAĞOL!

NEREDE KALMIŞTIK EKŞİ SURAT? DEVAM EDELİM!

"HA HA HİHA"

FENA DEĞİL, FENA DEĞİL... EKŞİ SURAT, GÖRÜYORSUN, UYGULAMA İYİ OLUNCA SONUÇLARINI ALMAKTA GECİKMİYOR İNSAN!..

Sürecek

Rekorlarla Şaşırtıcı İnsanlar

İnsanların, bazen özel beceri ya da yeteneklerinden ötürü değil de, onları hem cinslerinden ayıran fiziksel özellik ve nitelikleri nedeniyle rekor kırdıkları da görülür. Bu insanlar ne yaptıklarından değil, ne olduklarından ötürü olağandışı ve eşsizdirler.

Geçmişte yaşamış ya da bugün halen yaşamakta olan dev insanların gerçek uzunluklarını bulmak çoğu kez olanaksızdır, çünkü boyları daima abartılarak verilmektedir. Örneğin sirkte çalışan dev adamlar gerçekte olduklarından daha uzun gösterilirler. Bunların, sirk sahipleriyle boylarının ölçülmemesi kaydıyla yaptıkları anlaşmaları vardı. 2 m. ya da daha uzun boylu bir kişinin gerçek boyunu saptamak hassas ölçü aletleri olmaksızın hemen hemen olanaksızdır.

Robert Pershing Wadlow, "Dünyanın en uzun boylu adamı" olmasına karşın hiçbir zaman sirklerde teşhir edilmedi (sağda).

EN UZUN BOYLU ADAM

ŞİMDIYE kadar yaşamış olan ve ölçüsü tam olarak alınmış en uzun kişi Amerikalı **Robert Pershing Wadlow** idi. 1918 yılında Illinois Eyaleti Alton kentinde 3 kg. 850 gr. ağırlığında bir bebek olarak dünyaya gelen Wadlow iki yaşına gelinceye kadar normal bir şekilde büyümüştü. Fakat 2 yaşında geçirdiği bir ameliyattan sonra anormal bir hızla büyümeye başladı. 8 yaşına geldiğinde 2.06 m. uzunluğunda, ve 77 kg. ağırlığında bir çocuktu! 9 yaşındayken Alton Belediye Başkanı olan babasını (ki 1.82 m. boyunda ve 77 kg. ağırlığındaydı) kucağına alarak kolaylıkla evlerinin üst katına taşıyabiliyordu. En fazla şikâyetiyse 13 yaşında okul arkadaşlarıyla oynadığı birdirbir oyununda alır. Yalnızca en iyi atlayıcılar uzaktan hızlı bir şekilde koşarak üzerinden atlamayı başarabiliyordu. 17 yaşındaysa 2.45 m.lik boyuyle okul basketbol takımında gerçek bir değerdi, öyleki hiç zorlanmaksızın topu sepete geçiriyordu.

Wadlow, 22 yaşında ölünceye kadar ailesiyle birlikte oturdu. Normal uzunlukta iki de kardeşi vardı. Bu **"Dünyanın En Uzun Boylu Adamı"** hiçbir zaman bir sirkte teşhir edilmedi. 223 kg. ağırlığıyse o uzunluktaki bir adam için oldukça hafif sayılır. Hiç eğilmedi, ağırbaşlı, saygın bir bilim adamı görünümüne sahipti. Giysi ve ayakkabıları özel olarak yapılmaktaydı.

1940'da 2.72 m. ye vardığında bacağı sakatlandı. Yapılan tedavi iyi sonuç vermeyince durumu daha da kötüledi. 15 Temmuz 1940 yılında, penisilin bulunuşundan bir ay önce, öldü. Oysa penisilin yaşamını kurtarabilecek bir ilaçtı. Eğer yaşasaydı boyunun daha ne kadar uzayacağını tahmin edemeyiz, çünkü öldüğü güne kadar boyu durmaksızın uzamıştı. Öldüğünde memleketi olan Alton kentinde toprağa verildi, tabutu 3.28 m. uzunluğunda, 81 cm. eninde ve 96 cm. derinliğinde idi.

DÜNYANIN EN UZUN BOYLU ÇİFTİ

Kanada'da Nova Scotia kentinde oturan **Anna Swan** ile Kentucky'li **Martin van Buren Bates** 1871'de Londra'da evlendiklerinde gelinin boyu 2.20 m.'lik damattan daha uzundu. Anna Bates'in Boyu 2.46 m. olarak bilinmekeydi, fakat gerçekte 2.27 m. uzunluktaydı. Yine de birlikte en uzun boylu çift ünvanını ellerinde tutuyorlardı. Çocuklarının şimdiye değin dünyaya gelmiş en ağır bebek olduğu pek şaşırtıcı olmasa gerek. (10 kg. 77 gr.).

UZUN BOYLU İRLANDALI

Büyük Britanya'da şimdiye değin yaşamış en uzun adam XVIII.yy.'da Bristol'da yaşamış olan **Patrick Cotter O'Brien** adlı bir İrlandalıydı, 2.46 m...Öykü **John Hunter** adlı bir cerrahın O' Brien öldüğünde, onun iskeletine sahip olma tutkusunu anlatır. Cerrah açıkça onun ölümünü gözlüyor ve etin kemikten ayrılmasına değin onu büyük demir bir kazanda kaynatacağını söylüyordu. Büyük bir insafsızlıkla karşı karşıya olan O'Brien, sanki ölüme çağrılıyordu. 1806 yılı O'Brien için tehlike çanlarının çalmaya başladığı bir yıldır. Ümitsizlik ve üzüntü ruhen yıkılmasına neden oldu ve çaresizlik içinde öldü. Vücudu zalim cerrahın iline geçti. Ayrıca cerrahın O'Brien'in cesedini elde etmek için rüşvet verdiği de bilinmektedir. O'Brien'in iskeleti şimdi Londra'da Kraliyet Tıp Okulu Müzesindedir. 1975 yılında uzunluğu yeniden kontrol edildi.

EN UZUN KADIN

Tıp tarihinin kaydettiği en uzun boylu kadın **Jane Bunford** adlı bir İngilizdi. Normal bir çocuk olan Bunford, 11 yaşında başından aldığı bir yara yüzünden gittikçe artan bir hızla büyümeye başladı. 13 yaşına geldiğinde 1.98 m.'lik şaşırtıcı bir boya ulaşmıştı. 1922'de ölmeden önce ölçüldüğünde ise 2.31 m. olduğu görüldü. Belkemiğindeki ciddi eğrilik olmasaydı dik durduğunda 2.44 m. bir uzunluğa varmış olacak ki bu tıp tarihinde şimdiye değin kaydedilmiş yegâne uzun boylu kadın demekti. Birçok uzun boylu kişi gibi onun da iki örgü halinde ayak bileklerine kadar varan güzel saçları vardı. Dik durduğunda 2.44 m.'lik boyu daha çok uzuyordu sanki. Öldüğünde Birmingham, St Michael Mezarlığı'nda 2.54 m.'lik bir tabut içinde gömülmüştü. Fakat ölümünden 50 yıl sonra ailesi iskeletinin Birmingham Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Müzesi'nde saklandığını öğrenince dehşete düştü. İskeletin mezarlıktan müzeye nasıl geldiği hâlâ gizini korumaktadır.

UZAYIN ÖYKÜSÜ

Her Telden

UZAYA çıktığın için kim bilir ne kadar mutlusun! Cuma akşamı bize yemeğe gelir misin?"

Bunlar , 1962 yılında 5 saatlik uzay uçuşunu başarıyla tamamlayan Amerikalı astronota yazılan 175.000 mektuptan alınan satırlar.Glenn adındaki bu astronot, böylece dünya çevresinde üç tur atan ilk Amerikalı oluyordu. Öte yandan Glenn, dünyanın ilk uzay adamlarından biriydi. Ondan önce ikisi Rus, ikisi de Amerikalı olmak üzere yalnızca dört kişi uzaya çıkmıştı. Amerika'da sivil amaçlı uzay uçuşları merkezi NASA, 1958'de kuruldu. Ardından, aynı yıl içinde insanlı uzay uçuşlarının hazırlıkları başladı. Merkür adı verilen bu uçuşlara paralel olarak Sovyetler Birliği de Sputnik adlı uçuşları başarıyla yürüttü. 1958'de çoğu başarısızlıkla sonuçlanan uçuşlardan sonra Amerikalılar, orduda çalışan von Braun'u NASA'daki çalışmaların başına getirdiler. Bundan sonra 1969 yılında aya ilk insan adımının atılmasıyla doruğa ulaşan başarılı çalışmalar yapıldı.

İnsanlı uyduların başarıya ulaşması için dört engelin aşılması gerekir: Bunların ilki, aracı yeterince yükseğe fırlatabilecek yani dünyanın çekiminden kurtarabilecek kadar yüksek bir hız vermek. Bu olmazsa, araç gerisin geriye dünyaya düşer. Öte yandan hızın çok fazla olması aracın yörüngeye oturmayıp, uzayda kaybolmasına da neden olabilir. İkinci önemli engel, astronotun bu yüksek hıza dayanabilmesini sağlamak. Ayrıca uzay boşluğunda yaşamak için astronotun oksijene gereksinimi vardır.

Üçüncü olarak, aracın yörüngede dengede kalmasını, son olarak da aracın geriye parçalanmadan dönmesini sağlamaktır. Buradaki güçlük, aracın atmosfere giriş ve çıkışta karşılaştığı sürtünmelere karşı dirençli olmasının gerekmesinden doğmaktadır.(Atmosferin bitip, uzayın başladığı nokta, yeryüzünden 160 km. yükseklikte dir.)

NASA'nın yaptığı Merkür dizisinden uzay araçları, içindeki uzay adamının rahatını sağlayacak büyüklüktedir. 6 m2. alanı olan koni biçiminde bir kumanda odası, iki oksijen deposu, ayrıca kirli havayı dışarı atıp, temiz hava taşıyan bir aygıt vardır. Hızın yüksek olması nedeniyle astronot içerde hareket etmemelidir. Kendilerini hızın etkisinden korumak için sırtları yere paralel ve bacakları aşağı sarkık durumda oturmaları gerekir.

Araç yörüngeye oturduktan sonra ona hız sağlayan roket araçtan ayrılır. Artık bundan sonra aracın daha yükseklere tırmanmasına olanak yoktur. Bu noktada önemli olan aracın yörüngeden ayrılmamasını sağlamaktır. Bu işi ya astronot kendi yapar ya da yerdeki kontrol görevlileri. Uçuş bittiğindeyse, aracın yönü yine astronot tarafından dünyaya çevrilmelidir. Aracın yerden yönetilmesi radyo dalgaları aracılığıyla olursa da ayrıca otomatik pilot vardır.

Araçta kontrol ve haberleşme sistemleri için 11 km. kablo kullanılmıştır. Bunların yardımıyla yer istasyonuna her an basınç ve ısıdan tutun da, uzay adamının dakikadaki soluma sayısına kadar 90 ayrı bilgi ulaştırılır. Merkür araçlarının elektrik gereksinimi çok az olduğundan bu konuda sorun yaratmamıştır.

Atmosfere giriş sorununu aracın burnunu sivrilterek ve aracı ısıdan koruyan bir maddeyle kaplayarak çözüldü. Her şey önceden planlandığı gibi olursa, aracın paraşütleri 14.000 m. yükseklikte açılır. Böylece araç Atlantik Okyanusu'na yumuşak iniş yapar.

Uçuş sırasında önceden belirlenen zamanlamada değişiklik yapmak gerekebilir. Örneğin yukarda sözü edilen astronotun uçuşu 9 kez ertelenmiş ve uçuş sırasında otomatik denetim düzeni bozulmuştu. Bu yüzden Glenn, zamanının çoğunu araci yönetmeye ayırmıştı. Üstelik ona yardımcı olacak bir bilgisayar yoktu. Böyle bir yardımcı ancak 1965 yılından sonra uzay uçuşlarında kullanılmaya başlandı. Ancak yine de bilgisayarların uzay adamlarının yerini tutamayacağı çok açık.

İşte 22 yıl önce gerçekleştirilen insanlı uzay uçuşlarının önemi burada. Uzay aracının içinde düşünebilen bir insanın olması her şeyden daha önemli. En azından düşünen robotlar yapılıncaya kadar.

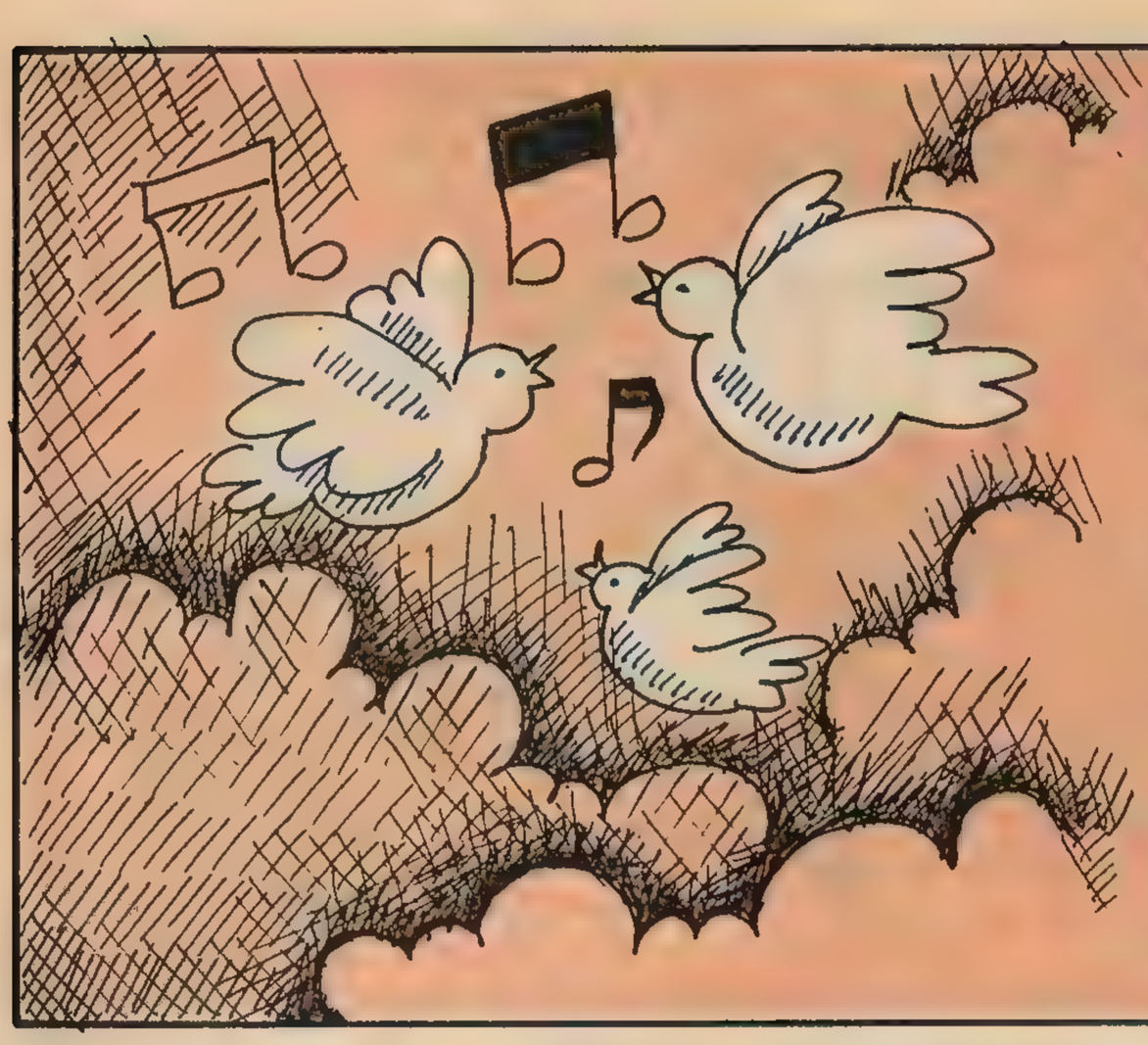

ŞARKI SÖYLEYEN KUŞLAR

BİRÇOK ötücü kuşun, kendi türüne göre değişen güzel şarkıları vardır. Bunlar şakımayı ya da cıvıldamayı babalarından öğrenirler. Örneğin bir kuş türünde erkek kuşlar şarkı söylemeye dişileri tarafından özendirilir. Üstelik de bu dişiler kendileri şarkı söylemezler.

İnekkuşunun şarkısı, ince bir ıslık sesine benzer. Yalnız daha batıda yaşayan inekkuşları arada başka bir şarkı da söyler. Her türün dişisi, kendi bölgesinin kuşuna cevap verir. Eğer arada söylenen şarkıyı bilen bir dişi kuş başka kuşlarla bir arada tutulursa ikinci şarkıyı öğrenebilmekteler.

Bu kuşların şarkı söylemeden şarkı öğretebilmeleri doğanın ilginç olaylarından biri olsa gerek. Uzmanlar, dişi kuşun yanlış şarkı söyleyenin yanına gitmediğini, böylece erkek kuşun doğru şarkıyı söylemek zorunda kaldığını belirtiyorlar.

DÜNYA YÖRÜNGESİNDEN SAPIYOR MU?

HİÇ düşündünüz mü? Acaba hava sıcaklıklarının değişmesine yol açan etken nedir? Bildiğiniz gibi mevsimlerin değişmesine Güneş'ten gelen ışınların azalıp çoğalması neden olur. Dünya yüzüne ulaşan Güneş ışınlarının miktarıysa ya Güneş'in az ışın göndermesi ya da gelen ışınların atmosferde yutulması sonucu azalır. Şimdi bunlara bir neden daha eklendi:

Sovyet bilim adamlarına bakılırsa, Dünya'nın yörüngesinden kısa süreler için de olsa sapması, hava koşullarını değiştiriyor. Çünkü yörüngenin sapması demek, Dünya'nın Güneş'e yaklaşması ya da uzaklaşması demek. Açıkçası, kış her zamankinden şiddetli geçiyorsa ya da yaz geldiği halde havalar serin gidiyorsa bunun nedeni yörüngenin Güneş'ten uzaklaşması olabilir.

Aynı bilim adamları Dünya'nın çok eski dönemlerinde geçirdiği Buzul Çağı sırasında da bir yörünge sapmasının etkisi olduğunu ileri sürüyorlar. Bu derece önemli bir olayın, yani bu yörünge değişikliğinin nedeni, ayın ve öteki gezegenlerin Dünya üzerine uyguladıkları çekim kuvveti. Aslında bu etki çok küçük olmasına karşın yine de ilgi çekici. Örneğin Ay, Dünya'yı 18 yılda bir değişen çekim etkisi altında tutuyor. Güneş sisteminin en büyük gezegeni olan Jüpiter'in çekim etkisi de 11 yıl sürüyor. Güneş'e Dünya'dan daha yakın olan gezegenlerin etkileri ise daha kısa süreli oluyor. Buna göre diyelim 11 yıl süren bir iklim değişikliğini Jüpiter'e bağlamak gerekiyor. Ayrıca yine aynı araştırmacılar, 8000 yıldan bu yana Kuzey Yarıküre'de hafif bir ısı düşüşü olduğunu belirtiyorlar. Ne dersiniz?

SEVİMLİ MASKOT DİLBERTA

LONDRA Hayvanat Bahçesinin maskotu haline gelen sevimli fil yavrusu Dilberta, ancak bakıcısı yanında olduğu zamanlar konuk kabul edebiliyor. Nitekim birkaç hafta önce Park müdürünün küçük kızı Alis kendisini yakından görmek isteyince bakıcısıyla birlikte kaldığı bölümden çıkarılarak Alis'le görüştürüldü. Fotoğrafta Alis fil yavrusuyla şakalaşırken görülüyor. Havaların soğuduğunu gören küçük kız, yavru file üşüyüp üşümediğini soruyor.

bilmece? bulmaca

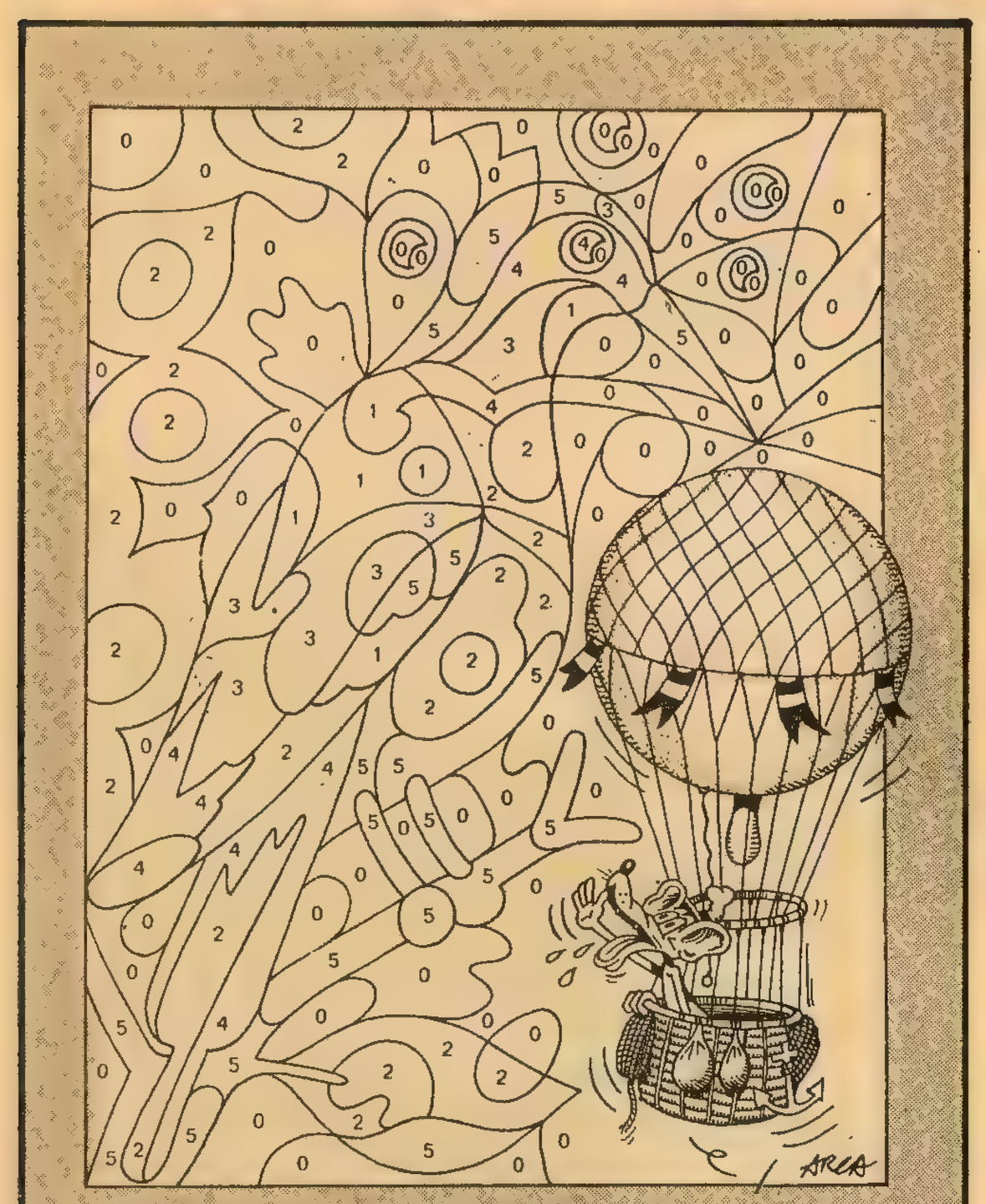

BOYAMA

Rakamlarla ayrılmış bölümleri aşağıda belirtilen renklerle boyayalım, bakalım ortaya ne çıkacak? 0: Beyaz, 1: Kırmızı, 2: Yeşil, 3: Sarı, 4: Siyah, 5: Kahverengi.

Tahtakurdu bir oturuşta bütün masayı yiyip bitirmiş izlediği yolu bulabilir misiniz?

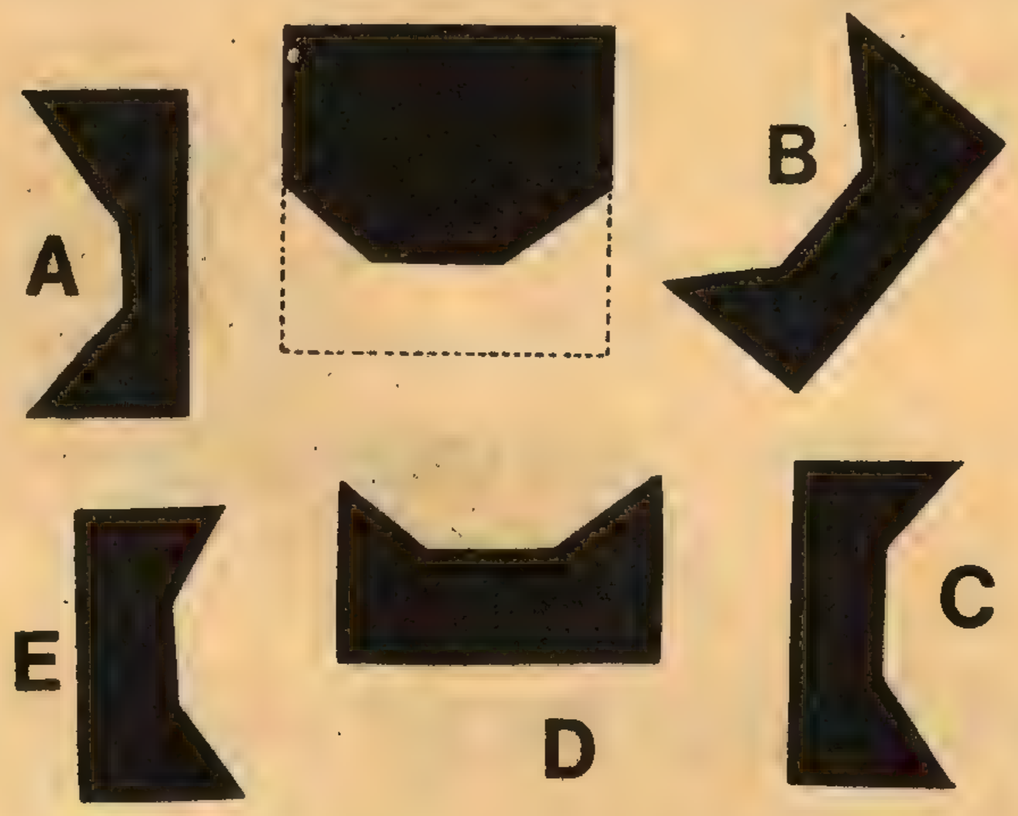

EKSİK KARE

Yukarıda hatlarla belirtilen parçalardan yalnızca biri eksik kareyi tamamlıyor. Onu bulabilir misiniz?

7 FARK: Yukarıda birbirinin eşi gibi görülen iki resim arasındaki yedi farkı bulabilir misiniz?

MASKARA

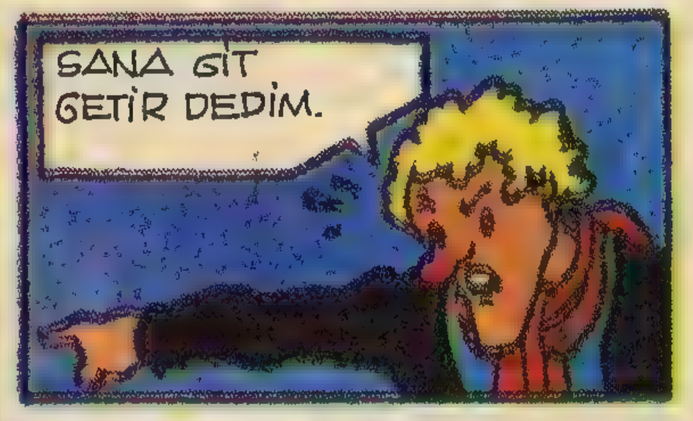

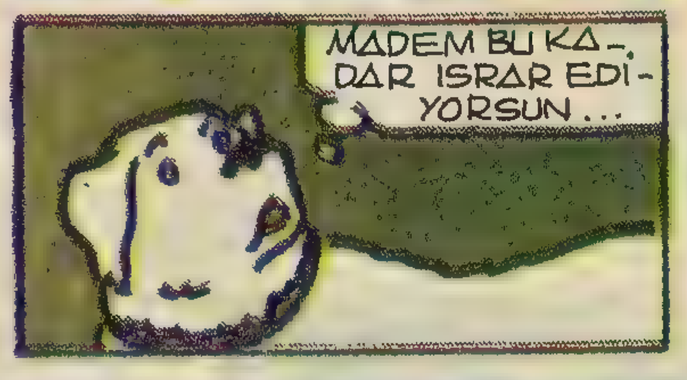

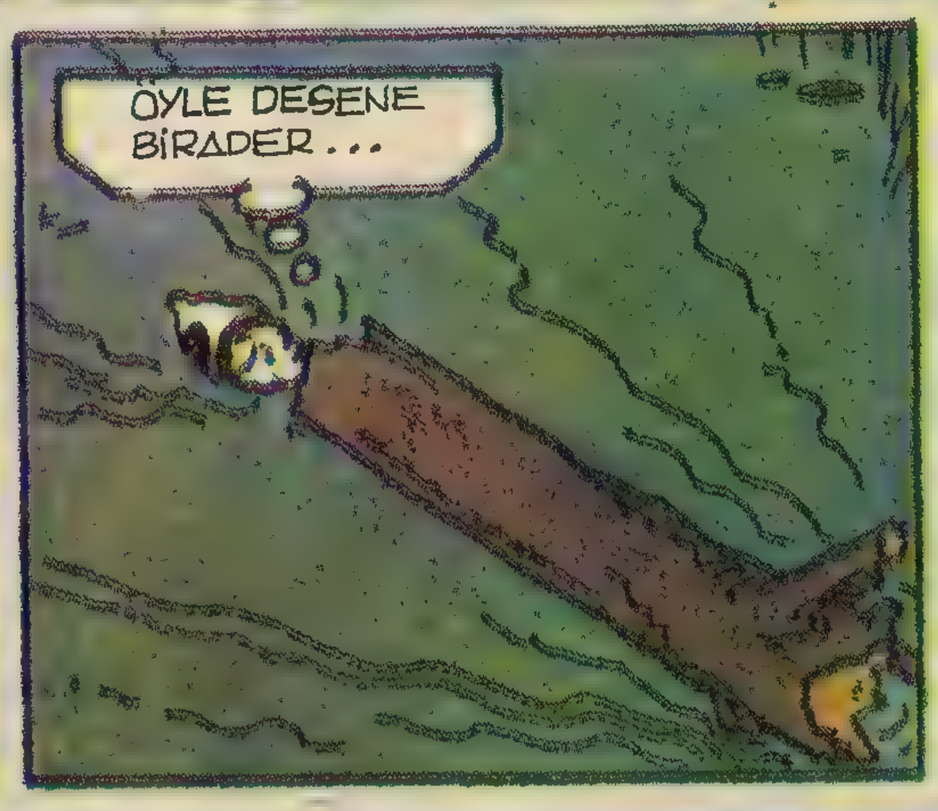

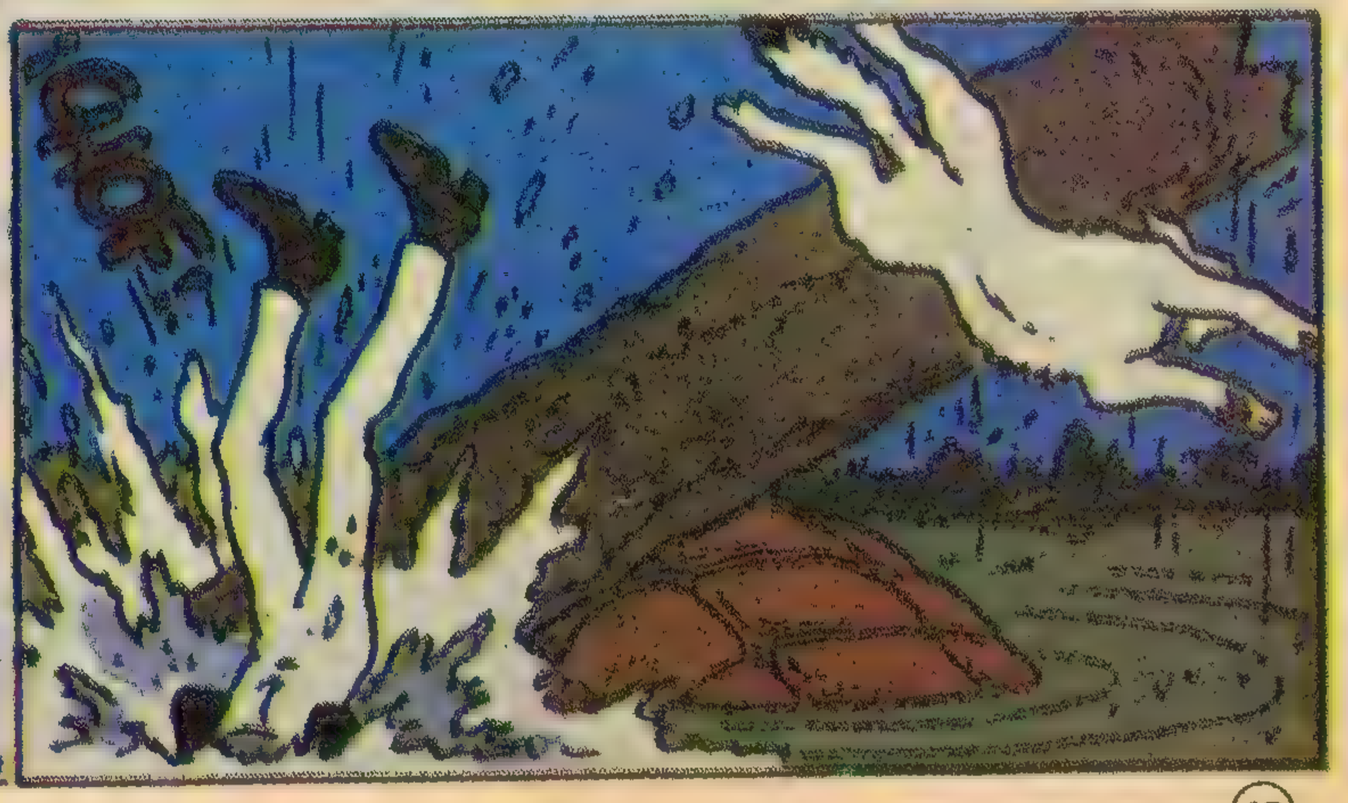

Robert Genin - Michel Faure _ Copyright: Hachette-ONK-Milliyet Çocuk

BU DA NESİ? TİMSAH MI ACABA?

KAPLUMBAGA İMİŞ...

ONU YAKALARSAM, BİR HAFTA BOYUNCA YERİZ!

ÜSTÜNE BİR ÇIKABİLSEM! UZAKTA DURUYOR AMA BUNU KAÇIRMAMALI!

UFF! OLDU.

HEY, O YANA DEĞİL, KIYIYA GİDECEKSİN!

DÖNSENE BEBEK...

SEN GİTMEK İSTEMEZSEN, BEN SENİ DÖNDÜRMEYİ BİLİRİM...

BUF

ANNECİĞİM! DİBE DALIYOR GALİBA!

SUYA BATIYORUZ!

NE HALİN VARSA GÖR!

ÇOMAR, NEREDESİN? YETİŞ!

ŞÜKÜRLER OLSUN!

NE İNATÇI HAYVAN BU! BİR TÜRLÜ KIYIYA GİTMEK İSTEMİYOR!

HAV! HAV!

SEN DE GEL ÇOMAR! BİRİMİZ HEPİMİZ İÇİN!

ÇIK YUKARI!

DİKKAT ET KAYIYOR!

ŞAFF!

ŞİMDİ SIRA BENDE!

¡UUAAAH!

AFERİN ÇOMAR ÇOK İYİ!

KIYIYA DOĞRU ÇEK BİZİ!

HA GAYRET AZ KALDI!

SİMDİ DE KAPLUMBAĞANIN AĞZINI AÇMAK GEREK!

BURNUNA SU KAMIŞI SOKTUN MU TAMAM!

AAA

HAAAPŞUUUUU!..

OLDU!

ÇOK ŞÜKÜR!

HEY! KAÇIYOR!

BANA YARDIM ET ÇOMAR!

AYAKLARINI GIDIKLASAM BİR YARARI OLUR MU ACABA?

OLDU SANIRIM!..

HOŞUNA GİTTİ! ARKA AYAKLARINI GIDIKLAYINCA GERİYE...

...ÖN AYAKLARINI GIDIKLAYINCA DA...

ÖNE GİDİYOR!

SAĞA GİTMESİNİ İSTERSEN, SAĞ AYAKLARINI GIDIKLAYACAKSIN!

bilmece? bulmaca

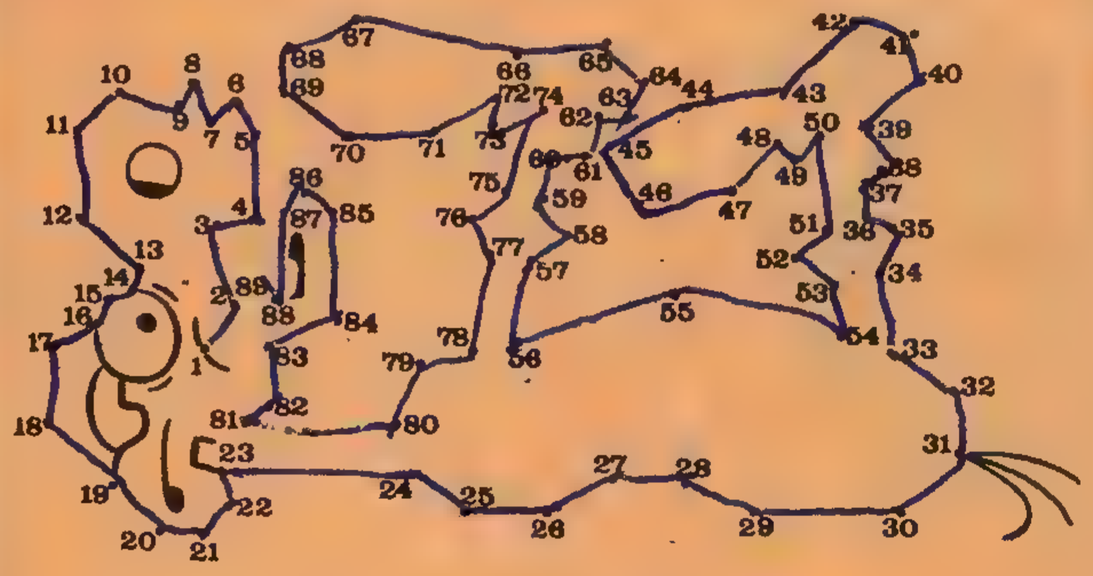

taları birleştirin, bakalım ortaya ne çıkacak?

KARE BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1- İyi piyano çalan kimse, 2- Sıcak ülkelerde yetişen bir bitki, 3- Erzincan'ın bir ilçesi, 4- (tersi) Akdeniz bitki örtüsü - Yasak. 5- Madenden, saksı biçiminde, içinde sarkan tokmağının kenarlara vurmasıyla ses çıkaran ve işaret vermek amacıyla kullanılan bir araç. 6- Boru sesi - Kuşlarda göğüs kemiğinin üstünde ve iki kanat arasında bulunan (V) biçimindeki ince kemik. 7- Bir erkek adı - Büyükanne. 8- Bir soru - Bebeklerin yattığı küçük karyola.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1- Asya'da bir ülke. 2- Bir hayvan adı - Bir bağlaç. 3- Dağın ya da tepenin iki yanı. 4- Bir ticaret işinin kurulması için gereken para ya da paraya çevrilebilir mal, sermaye. 5- Bazı hizmet hayvanlarının tırnaklarına çakılan demir parçası - Hoş kokulu bir bitki. 6- Ad - Ağzımızda ısırıp çiğnemeye yarayan organlarımız. 7- Bir tür başlık. 8- Bir taşıt - Katkısız, sade.

MESLEKLER: Ressam bazı mesleklerde çalışan insanları çizerken, onların yardımcılarını yanlış karelere çizmiştir. Kimin kiminle çalıştığını bulabilir misiniz?

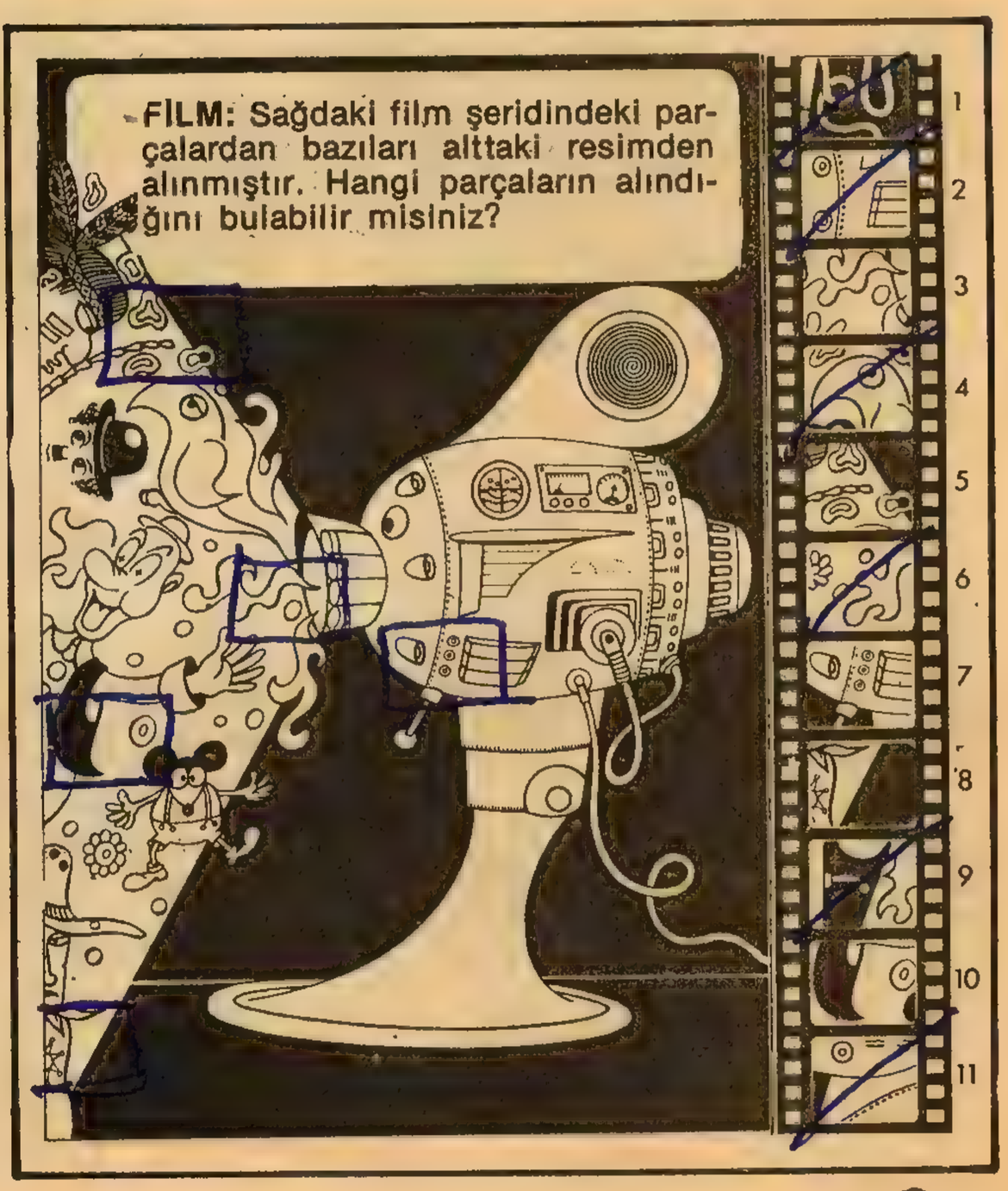

FİLM: Sağdaki film şeridindeki parçalardan bazıları alttaki resimden alınmıştır. Hangi parçaların alındığını bulabilir misiniz?

MEHMET AKİF ERSOY

SAFAHAT

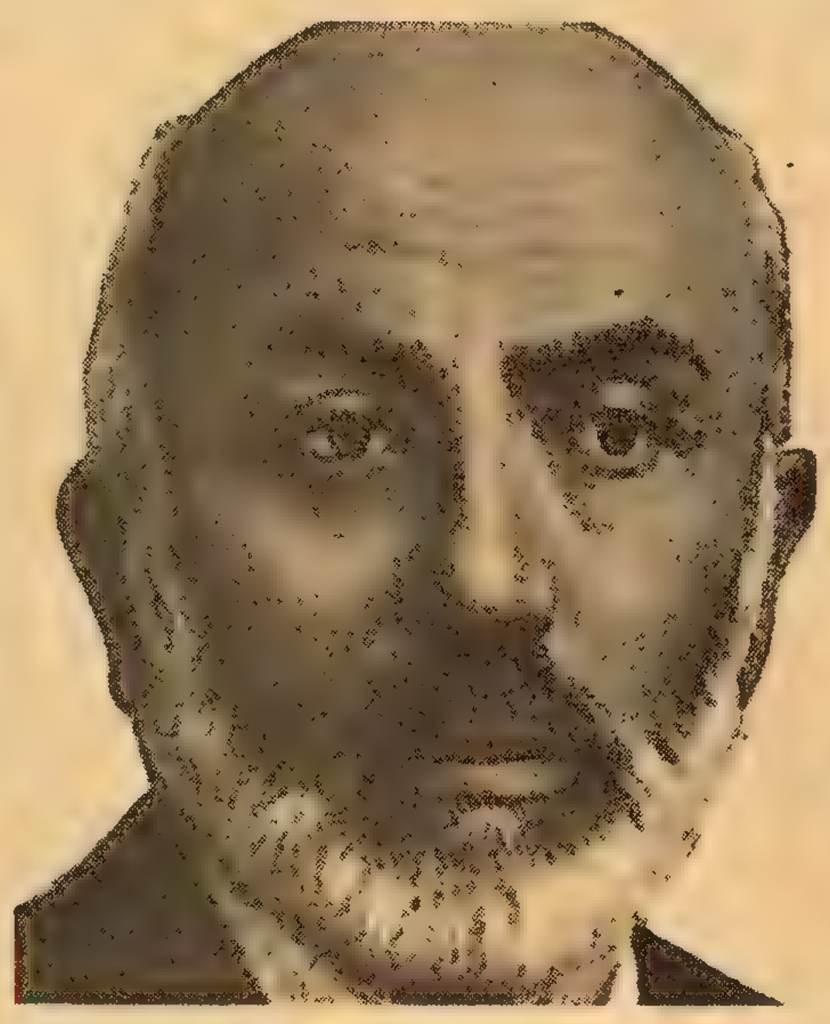

XX. yüzyıl şairlerimizden **Mehmet Akif Ersoy,** 1873'te İstanbul'da doğdu. Babası Fatih Medresesi'nde hocalık yapmış, **Mehmet Tahir Efendi**'dir. **Mehmet Akif,** ilk din ve Arapça bilgilerini babasından aldı. Fatih'te Sarıgüzel çevresindeki okullara gitti. 14 yaşında babasını yitirdi. Evleri yandı. Babasının öğrencisi, yanan evlerinin arsası üzerine üç dört odalı küçük bir ev yaptırarak, ailesini buraya yerleştirdi. **Mehmet Akif, Halkalı Baytar Mektebi**'ni bitirdi. Ama mesleğiyle ilgili hiçbir görev almadı. Halkalı Ziraat Mektebi'nde kompozisyon, Üniversite'de edebiyat dersleri verdi. İkinci Meşrutiyet ilân edildikten sonra, halkı uyandırmak ve İslâm Birliği'ni sağlamak üzere **Sırat-ı Müstakim** ve **Sebilürreşat** gazetelerini çıkardı, bunlara makaleler, şiirler yazdı. Birinci Dünya Savaşı sırasında hükümet, Almanların Müslüman esirlerine nasıl baktıklarını görsünler diye yapılan davete uyarak **Akif**'i Berlin'e gönderdi. Bu savaştan yenik çıkmamız üzerine İslâm Birliği ülküsünün gerçekleşmeyeceğini anladı. Anadolu'ya geçerek Bolu'dan Ankara'ya kadar camilerde halka vaazlar verip, Milli Mücadele'yi destekledi. Birinci Millet Meclisi'nde Burdur Milletvekili oldu (1920). **İstiklâl Marşı**'nı yazdı (1921). **Şapka Kanunu** çıkınca Mısır'a gitti. Kahire'de Türk edebiyatı okuttu. Birkaç kez daha İstanbul'a geldikten sonra Hilvan'da yerleşti. Ancak ölçeğine yakın yeniden İstanbul'a dönerek Mısır Apartmanı'nda kaldı. Nişantaşı Sağlık Yurdu'nda tedavi gördü. Sonra Alemdağı'nda Sait Halim Paşa'nın köşkünde oturdu. Önlenemeyen siroz hastalığı, onu, 27 aralık 1936 tarihinde bu dünyadan göçürdü.

Mehmet Akif, Baytar Mektebi'nde okurken şiire başlar. Yayın dünyasına girişi ise, II. Meşrutiyet'ledir. Daha önce dört yıl Rumeli, Arnavutluk (babası oradan gelmiştir) ve Arabistan'da çalışmıştır. 1925'te ise, Mısır'a gidip on yıl kalacaktır. İlk kitabına **Safahat** adını vermiş, daha sonra çıkardığı kitapları bu genel adı da koyarak yayımlamıştır.

O, halkı eğitmenin edebiyat için temel amaç olduğuna inanır. Değerlendirme yönleri farklı olsa da, **Namık Kemal, Mehmet emin, Tevfik Fikret** gibi, sanatını vatanına adayan şairlerimizdendir.

ESERLERİ

Safahat (1911), Süleymaniye Kürsüsünde (1912), Hakkın Sesleri (1913), Fatih Kürsüsünde (1914), Hâtıralar (1917), Asım (1919), Gölgeler (1933). Ölümünden sonra, yedi kitap dışında kalmış şiirlerini de içine alarak, tek cilt halinde de basılmıştır (II. baskı, 1977).

KİTABIN KONUSU

MEHMET AKİF'in tek kitabı olan **Safahat,** "safhalar, evreler" anlamına gelir. Bu **Evreler, Akif**'in bir şair, bir düşün adamı, bir "Millî Mücadeleci" olarak olanbiteni nasıl değerlendirdiğini adım adım ortaya koyar. Toplumda yakaladığı gerçekleri, sorunları bir bir eşeler. Bunları bir fotoğraf gerçekliğiyle şiirleştirir. Ahlâk, vatan, din konuları **Safahat**'ın önde gelen konularıdır. Bunları işlerken **Akif,** bir şairden çok, Fatih ya da Süleymaniye Kürsüsü'nde vaaz (dini öğüt) veren bir din adamı karakterindedir.

EDEBİYATIMIZDAKİ YERİ

Mehmet Akif Ersoy, "İstiklal Marşı" şairi olarak tanınır. Kendisinin de içinde bulunduğu ilk **Türkiye Büyük Millet Meclisi,** yürütülmekte olan "Ulusal Kurtuluş Savaşı"nı desteklemek, ulusun birliğini sağlamak, moral değerlerini yükseltmek amacıyla bir "Milli Marş" yarışması açar. Birincilik **Mehmet Akif**'in 17 Şubat 1921'de yazdığı marşa verilir. Meclis 12 Mart 1921'de "Milli Marş" olarak kabul eder. **Akif,** Marş için konulan 500 lirayı Ordu'ya armağan eder. Ayrıca bu şiiri, **Kahraman Ordumuza** adadığından hiçbir kitabına da almaz.

Şiirlerinde düşler, düşlerle kurulan imgeler yoktur. O gördüğünü, inandığını, savunduğunu yazan bir şairdir. Aruzu çok büyük bir ustalıkla kullanmıştır. Döneminde bir **Edebiyat Okulu** sayılan **Servet-i Fünun Edebiyatı**'nın dışında kalmıştır. 1895-1901 devresi içinde **Servet-i Fünun** dergisi çıkarılmıştır. Bu dergi çevresinde toplanarak, edebiyata yenilik yapan ve Batı düşüncelerine uygun, Batılı sanat eserlerini örnek alarak şiir, roman hikâye, eleştiri, vs. yazanların dışında kalmıştır.

MEHMET AKİF ERSOY'dan Örnekler:

İSTİKLÂL MARŞI

— Kahraman Ordumuza—

Korkma! Sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
O benim milletimin yıldızıdır parlayacak
O benimdir, o benim milletimindir ancak!

Çatma, kurban olayım çehreni ey nazlı hilâl;
Kahraman ırkıma bir gül... ne bu şiddet, bu celâl?
Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helâl.
Hakkıdır, hakka tapan milletimin istiklâl.

(17 Şubat 1921)

ÇOCUKLARA

Ne odunmuş babanız; olmadı bir baltaya sap!
Ona siz benzemeyin, sonra ateştir yolunuz.
Meşe halinde yaşanmaz, o zamanlar geçti;
Gelen incelmiş adam devri, hemen yontulunuz.
Ama dikkatli olun; bir kafanız yontulacak;
Sakın aldanmayın: İncelmeye gelmez kolunuz!

(Safahat, 11.6.1977)

ASIM

"Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?"
Olmaz ya... Tabiî... biri insan, biri hayvan!
Öyleyse cehalet denilen yüz karasından,
Kurtulmaya azmetmeli baştanbaşa millet.
Kâfi mi değil yoksa, bu son ders-i felâket?
Son ders-i felâket neye mâloldu? düşünsen:
Beynin eriyip yaş gibi damlardı gözünden!
Son ders-i felâket neye mâloldu? düşünsen:
Gelmezse eğer kendine millet, gidecektir!
Zira, yeni bir sadmeye artık dayanılmaz;
Zira, bu sefer uyku ölümdür; Uyanılmaz!
Coşkun, koca bir sel gibi, daim, beşeriyyet,
Müstakbele koşmakta verip seyrine şiddet,
Dağlar, uçurumlar ona yol vermemek ister...
Lâkin, o, ne yüksek, ne de alçak demez, örter!
Akşam o büyük nehre katılmış birer ırmak...
Elbet katılır... Hangisi ister geri kalmak?
Bizler ki bu, müthiş, bu muazzam cereyanla,
Uğraşmadayız, bak ne kadar çılgınız, anla!
Uğraş bakalım, yoksa işin, hey gidi şaşkın!
Kurşun gibi sür'atle, denizler gibi taşkın
Bir çağlayanın menba-ı dehhâşına doğru,
Tırmanmaya benzer yüzerek başka değil bu!
Ey katre-i âvâre, bu cûşun, bu hurûşun,
Ahengine uymazsan emin ol boğulursun.

Yıllarca, asırlarca süren uykudan artık,
Silkin de: muhitindeki zulmetleri yak, yık!
Bir baksana: Gökler uyanık, yer uyanıktır;
Dünya uyanıkken uyumak maskaralıktır!

(Asım, 1923)

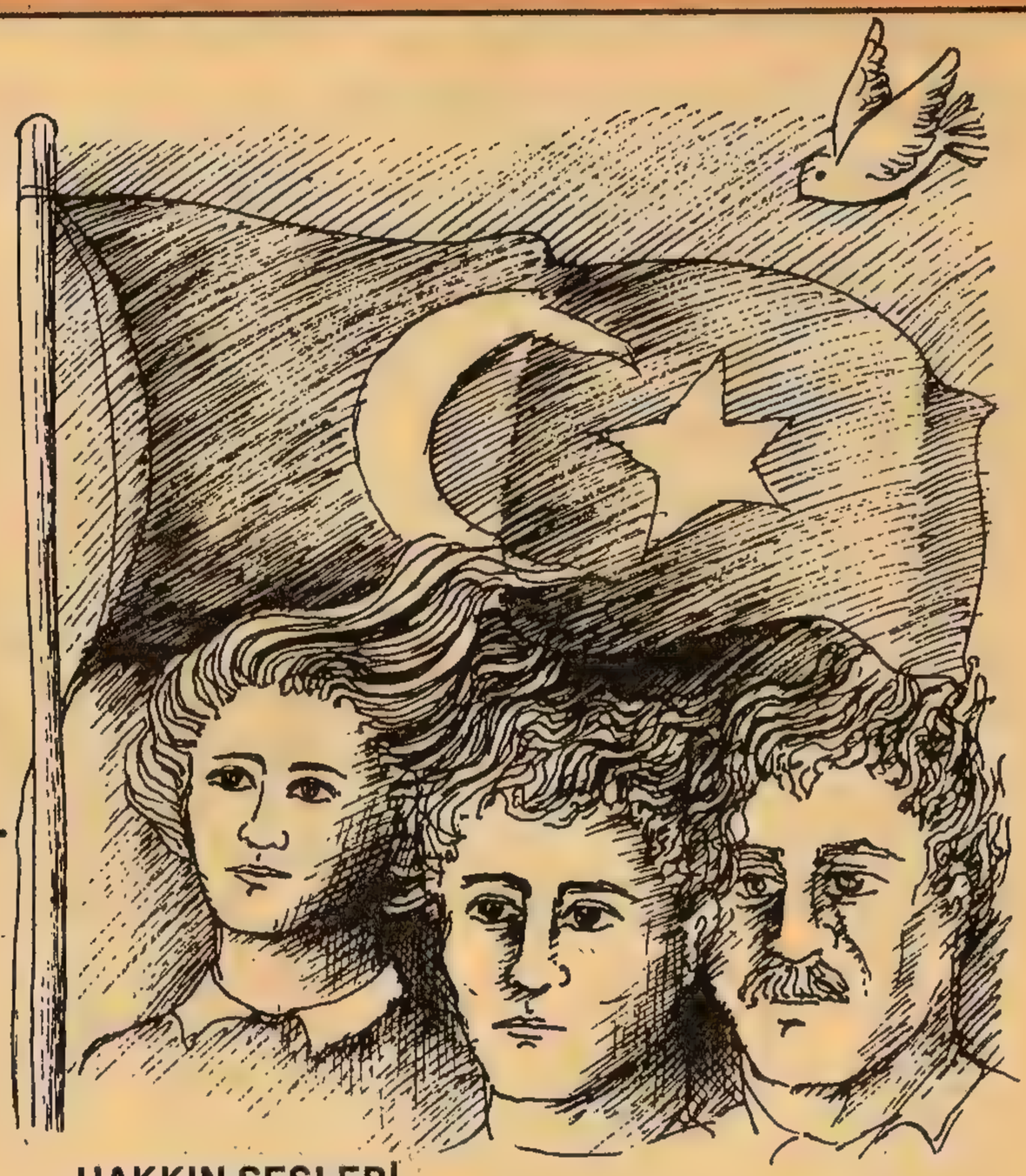

HAKKIN SESLERİ

Zulmü alkışlayamam, zâlimi asla sevemem;
Gelenin keyfi için geçmişe kalkıp sövemem.
Biri ecdâdıma saldırdı mı hattâ boğarım...
"Boğamazsın ki!"
"Hiç olmazsa yanımdan kovarım."
Üç buçuk soysuzun ardında zağarlık yapamam,
Hele hak nâmına haksızlığa ölsem tapamam.
Doğduğumdan beridir âşıkım istaklâle,
Bana hiç tasmalık etmiş değil altın lâle.
Yumuşak başlı isem, kim dedi uysal koyunum?
Kesilir belki, fakat çekmeye gelmez boynum.
Kanayan bir yara gördüm mü yanar tâ ciğerim,
Onu dindirmek için kamçı yerim, çifte yerim.
Adam aldırma da geç git, diyemem, aldırırım:
Çiğnerim, çiğnenirim, hakkı tutar, kaldırırım.
Zâlimin hasmıyım ammâ severim mazlûmu...
İrticâın şu sizin lehçede ma'nâsı bu mu?

Şimdi oğlum, kızacaksın ya, fakat boş ne desen,
Bu rezâlet beni me'yûs ediyor âtiden.
Hâle baktıkça adam kahroluyor, elde değil;
Bizi kim kurtaracak, var mı ki bir başka nesil?
"Asım'ın nesli hocam."
"Nerde!"
"Hayır, haksızsın!
Galiba oğlana pek fazla bugünler hırsın?"
"Asım'ın nesli... diyorsun. Ne uzun boylu hayâl!"
"Asım'ın nesline münkâd olacak istikbâl."
Sana vicdanımı açtım, okudum, dinlesene
Söyleten başkasıdır, bakma hocam, söyleyene.
"Ne kehânet bu?"
"Bilirsin ki değil mu'tadım."
"Güzel ammâ, ne fazîletleri var evlâdım?"
"Ne fazîlet mi? Çocuklar, koşuyor aç çıplak.
Cepheden cepheye aslan gibi hiç durmayarak.
Yine vardır bir ölüm korkusu aslanda bile;
Yüz göz olmuş bu çocuklar ölümün şahsıyle!

(Hakkın Sesleri, 1913)

MİNİ SİNEMA-TV SÖZLÜĞÜ

ÇEKİM: Kameranın bir kez çalıştırılmasıyla elde edilen filmin tümüne denir. Örneğin bir oyuncuyu önce boy resmi olarak gördük, sonra oyuncu bize doğru yaklaştı ve yakın çekim oldu. Burada oyuncunun görüntüsü değiştiği halde kamera durdurulmadığı, bir kez çalıştığı için tek bir çekim sözkonusudur. Aynı oyuncuyu önce bir yanından, sonra öteki yanından görsek, arada kamerayı durdurup açıyı değiştirdikten sonra, yeniden çalıştırdığımız (yani iki kez çalıştırdığımız)için, iki ayrı çekim olur.

ÇERÇEVELEME: Sinema ve TV'de her şeyi bir dörtgen içinde görürüz. Aynı şey, kamera için de geçerlidir. Onda da bir dörtgen vardır. İşte bu dörtgen içinde, o sahnede yer alacak oyuncu, dekor ve aksesuarları yerleştirip, düzenleme işine "çerçeveleme" denir.

SORUN SÖYLEYELİM

"Zaman zaman sinema yazılarında (Tekmili birden) veya (31 Kısım, Tekmil-i birden) şeklinde sözlere rastlıyoruz. Bu, ne demektir?"

NURİ ARDANLI
(Ankara)

★ Eskiden, uzun filmlerin çoğu (sinemalar, seans kaybetmesin diye) iyice kısaltılır, hatta kuşa döndürülür, öyle gösterilirdi. Örneğin bir sinema günde 6 seans yapıyor olsun... Eğer 2 saat yerine 3 saatlik bir film varsa sinema günde ancak 4 gösterim yapabilir, yani 4 kez bilet kesebilirdi. Bunu önlemek için de filmi bir saat kısaltır, yine de günde 6 seans yapardı. Bazı sinemalar ise böyle yapmaz, uzun filmleri hiç kısaltmadan gösterir. bunu belirtmek için de filmin "Tekmili birden" veya "31 Kısım, Tekmili Birden" gösterildiği belirtilirdi. Ayrıca bazı pozitif filmler 120 metrelik kutularda satılır. Eğer film uzunsa, 31 kısım tekmili birden bunu belirtmek için de kullanılırdı.

CONAN
Filminin devamı çekiliyor

CONAN adlı filmin büyük ilgi görmesi üzerine yapımcılar filmin devamının çekilmesini kararlaştırdılar. Bildiğiniz gibi **"Rocky"**, **"Süperman"** gibi filmler, her yıl bir tane çevriliyor, böylece her sezon, seriden bir film izleniyor. "Conan" böyle olmayacak. Yapımcılar **"Conan-II"** ve **"Conan-III"**ün aynı dönemde ve peşpeşe çevrilmesini istiyorlar.

...Öte yandan bu kararı eleştirenler de var. Onlara göre **"Bu tür devamlı filmlerde, yılda bir film çevirmek gerekir. Seyirci peşpeşe iki film izlerse bıkar. Eğer Conan-II bu yıl, Conan-III gelecek yıl çevrilseydi dizi devam ederdi. İkisi de aynı yıl çevrildiğine göre Conan -III, serinin son filmi olur, arkası gelmez"...**

UCUZ MU, PAHALI MI?

Televizyonda pazartesi geceleri izlediğimiz **"Savaş Rüzgârları"** adlı dizi için, bugüne kadar yapılan en pahalı dizi deniyor. Dizi bizim paramızla 10 milyar liraya mal olmuş. Toplam 18 saat süren dizi için tam 305 kilometre film harcanmış. Kullanılan özel kostüm sayısı ise 49 binden fazla... Bu masrafın nedeni ise şu: CBS televizyonu "Dallas" ile büyük ilgi topluyor, bu arada reklâmların çoğunu alıyormuş. CBS'nin rakibi olan ABC televizyonu da ona karşı "Savaş Rüzgârları"nı yapıp, dengeyi sağlamış.

Söz madem "maliyetlerden" açıldı, bizde de birkaç maliyet verelim. 1982 yılında TRT' bütün dış kaynaklı yayınları için 75 milyon lira harcamış. İstanbul'lu sanatçıların katıldığı ve Ankara'da vekilen bir müzsik programı TRT'ye 57.500 liraya maloluyor, 1982'nin en pahalı "shogun" olmuş... Bu dizinin tümüne 5 5 milyon lira ödenmiş. "Savaş Yıldızı" dizinin her bölümü yaklaşık 17 bin liraya malolurken en ucuz dizi "Pembe Panter" olmuş.

Bu hafta "Bunları biliyor musunuz?" köşesinde para ve rakamlarla ilgili bilgiler var. Önce TV'den iki örnek sunduk. Şimdi de videodan bir örnek: Video kasetlerinin günlük kirası genellikle 300 lira... Bazı kulüplerde 250 lira olan bu fiyat bazı kentlerde 500 liraya kadar çıkabiliyor. "Extra kaset" denen bazı kasetler ise belli bir süre 1000 likadan, daha sonra 300 liradan kiralanabiliyor.

Şimdi sıra sinemada: İstanbul'da bilet fiyatları 120 lira... Konya'da kısa bir süre öncesine kadar 60 lira idi (Şimdi 80 lira oldu) Trabzon'da ise 100 lira...: Sadece bu üç örnekten görüldüğü gibi aynı film, değişik kentlerde farklı ücretlerle seyrediliyor.

KISA KISA

★ Kemal Sunal ikinci kez baba oldu. 6 yaşında Ali adlı bir oğlu olan ünlü komedyen yeni doğan kızına Ezo adını verdi.

★ Sylvester Stallone, uzay filmlerine karşı... "Bu dünyada uğraşılacak birçok sorun varken uzayın bilinmeyenleri hakkında tahminlerle uğraşmak bana garip geliyor" diyor. Stallone bu açıklamayı, kendisine "Superman" türü bir film önerilmesi üzerine yaptı.

★ **Tarık Akan yeni bir filme hazırlanıyor. Zeki Ökten'in yöneteceği bu filmin adı "Pehlivan"...**

SUPERMAN
Yeni bir filme hazırlanıyor

BİZDE "Süperman" olarak tanınan Christopher Reeve yeni bir filme hazırlanıyor. İşin ilginç yanı şu... Bu filme henüz başlanmadı ama filmin yaklaşık dörtte biri hazır durumda... "Bu nasıl iş, nasıl olur?" diyeceksiniz. Hollywood'dan gelen haberlere göre bu garip durumun aslı, şu: Christopher Reeve'in yeni filminde konu Kış olimpiyatlarında geçiyor. Olimpiyatlarında geçiyor. Olimpiyatlar yapılırken orada birçok çekim yapılmış. Hollywood'da filmin öteki sahneleri çevrilecek. Bu arada bazı çekimlerde "geriden gösterim" yoluyla önceden yapılan olimpiyat çekimlerinde de yararlanılacak. Reeve yeni filminde bir cinayete engel olmak için çalışan özel dedektif rolünde... Filmin oyuncuları arasında 9 yaşındaki çocuk yıldız George Draw da var.

ŞARLO'ya benzemek istiyor

DUDLEY MOORE, son yılların en gözde komedyenlerinden biri... Sempatik yüzü ve kısacık boyuyla film üstüne film çeviriyor. Her filmi ilgi görüyor, seyirci onu görür görmez gülümsemeye başlıyor. Öte yandan bir komedi sanatçısı olarak olumlu eleştiriler alıyor. Ama sinemada bu kadar başarılı olan aktörün aklı fikri müzikte... Bir yandan beste yapıyor bir yandan şarkı söylüyor. Şimdiye kadar tam 10 plak doldurdu. Müzisyenler ,"Dudley sinemada kalsa daha iyi eder" diyorlar, onu müzik alanında pek ciddiye almıyorlar ama Dudley bir türlü müzikten vazgeçmiyor.

Ünlü Charlie Chaplin, filmlerinde hem senaryoyu yazar, hem yapımcılığı üstlenir, hem filmi yönetir, hem başrol oynardı. Ayrıca filmlerinin müziklerini de kendisi yapar, bazan filmlerde şarkı da söylerdi. Üstelik bunların hepsinde ortak bir başarıya ulaşırdı. Kimbilir, belki de Dudley Moore'un müzik tutkusunun asıl nedeni, Charlie Chaplin'e benzemek istemesi...

Beyazperdenin başarılı komedyenlerinden biri olan Dudley Moore, aynı zamanda tanınmış bir şarkıcı (üstte).

GENE KELLY'YE BİR OSKAR VERİLDİ

Asıl adı **"Akademi Ödülü"** olan ama genellikle **Oscar** diye bilinen ödüllerin belli bir zamanı vardır. O zaman gelince önce her dalda 5 aday açıklanır, sonra bunlardan biri ödülü alır.

Geçenlerde, çok ilginç bir şey oldu. Şubat ayı ortasında "mütevazi" bir tören düzenlendi ve **Gene Kelly'ye bir Oscar** verildi. Bu zamansız ödülün nedeni şuydu: TV'de birçok filmini izlediğimiz **Gene Kelly'nin** evi geçen yıl (22.12.1983 günü yanmış, bu arada sanatçının Oscar ödülü de eriyip gitmişti. **Gene Kelly'nin** başvurusu üzerine Akademi konuyu görüştü ve sanatçıya eriyen ödülünün yerine, yenisini verdi.

Christopher Reeve

CÜNEYT ARKIN'A DİNLENMEK YASAK

Gene Kelly

GEÇEN yıl 10 filmin başrolünde oynayan Cüneyt Arkın 1984'e de hızlı girdi. Ünlü yıldız ocak ayında bir film yaptı. Şubat ayında "Birkaç Güzel Gün İçin" adlı yeni filmine başladı. Başrolünü Necla Nazır ve Cemal Gencer'le paylaştığı bu film mart ortasında bitecek ve Arkın hiç dinlenmeden hemen üçüncü filmine başlayacak.

SİNEMA..TİYATRO..MÜZİK..PUL

HAH İŞTE PARMAĞIM TERTEMİZ VE ANA YOLDAN UZAKTAYIM...

ORMANLAR KRALI BOBİN

ÜSTELİK KUŞ UÇMAZ, KERVAN GEÇMEZ BİR YER DEĞİL BURASI...

NEŞELİ BİRİNİ GÖRÜR GÖRMEZ HEMEN BULMACAMI SORABİLİRİM...

HAH! İŞTE BİRİ GELİYOR!

MERHABA!

BEN NEŞELİ BİRİYİM!..

YOLDAN GEÇEN!

HIHI!

BULMACA SEVER MİSİNİZ?

HARİKA!

BAYILIRIM!..

ÖYLEYSE BENİ İYİ DİNLE: ÇİNLİLERİN BU PARMAĞI NEDEN KULLANMADIĞINI BİLİYOR MUSUN?

AY ÇOK ZOR BİR ŞEY BU!

HİÇ FİKRİM YOK. SÖYLESENE NEDEN KULLANMAZLAR?

DUR SÖYLEYİM...

NEYDİ YAHU BUNUN YANITI?

BULMACANIN YANITINI UNUTTUĞU İÇİN KİMSENİN YÜZÜNE BAKAMIYACAĞINI SÖYLEDİ, VE EŞYALARINI TOPLADIĞI GİBİ...

UZAK

ÇOK UZAK

Copyright: Les Editions du Lombard - Milliyet Çocuk.

GARİP ÖYKÜLER

Hiç Kimse Yapmadı

BABA koltuğunda oturmuş, gazetesini okuyordu. Sally' resim çiziyordu. Trevor elektrikli trenini söküyordu.

Ya anne? O bütün gününü, evi temizleyerek geçiriyordu. Kolay bir iş değildi onunki.

Anne odaya girdi. "Eşyaların üzerinde kimin parmak izleri bunlar?" diye sordu.

"Hiç kimsenin anne," diye yanıtladı Trevor. Elektrikli trenini monte ediyordu.

"Duvarlara kim boya sıçrattı?" diye sordu anne.

"Hiç kimse anne, " dedi Susan. Resmini bitirmek üzereydi.

"Temiz halıma kim çamurlu ayaklarıyla bastı?"

"Hiç kimse şekerim," dedi baba.

Gazetesini okuyordu. Ayağında hâlâ ayakkabıları vardı.

"Hiç kimse, hiç kimse, hiç kimse!" Anne kızmıştı. "Eşyaların üzerindeki parmak izleri hiç kimsenin, duvara boyayı hiç kimse sıçratmamış, halıları da hiçkimse çamurlamamış! Anlaşılan, bu Bay Hiç kimse, çok işi olan biri!" Anne, ayağını yere vurup, hızla mutfağa girdi.

Odada bir sessizlik oldu. Sonra köşeden bir ses geldi.

Baba, başını kaldırdı. "Bu bir iç çekişe benziyor," dedi.

"Evet, içimi çektim," dedi yorgun bir ses. "Eğer herkes sizi de suçlasa, siz de içinizi çekerdiniz."

Baba ve çocuklar, sesin geldiği köşeye baktılar. Köşede, bir boşluk vardı. Boşluğun gerisinde, oda görünmüyordu.

"Kim var orada?" diye sordu baba.

"Bir dakika önce, benden söz ediyordunuz," dedi ses.

"Ben orada hiç kimseyi görmüyorum..." dedi Susan.

"Tamam işte!" diye bağırdı ses, "Ben hiç kimseyim. Bay hiç kimse." Ve yapmadığım işler için suçlanmaktan bıktım. Eşyalardaki parmak izleri, duvarlardaki boyalar ve halıdaki çamurlar için beni suçlamayın. Ben çok temiz biriyim."

"Özür dileriz," dediler hepsi bir ağızdan. "Bir daha yapmayız."

"Öyleyse gitmem gerek şimdi. Yapacak başka işlerim var," dedi Bay hiç kimse.

Anne mutfaktan döndü. "Sesler duydum. Kiminle konuşuyordunuz?"

"Hiç kimseyle," dedi çocuklar.

"Evet hiç kimseyle, şekerim," dedi baba.

"Hiç kimse, hiç kimse. Bıktım artık bu hiç kimseden. Keşke..."

Odanın köşesinde biri, içini çekti. Yorgun bir ses, "İşte yine başladılar," dedi.

Konuşan Resimler

Bilgin yeni buluşlarını satamıyordu. Yaptığı elektrikli gereçlerle hiç kimse ilgilenmiyordu. Dükkânının vitrininde en yeni buluşlarını sergilemişti: toplu iğne başı kadar radyolar, bezelye büyüklüğünde mikrofonlar, çengelli iğne biçiminde teypler. Her birinin üzerinde bir etiket vardı: "Fiyatlarda büyük indirim, kapanış ucuzluğu."

Yine de buluşları vitrinde tozlanıyor, hiç satılmıyordu. İndirimli satışlarla bile kimse ilgilenmiyordu.

Bilginin dükkânından birkaç sokak ötede, bir ressamın dükkânı vardı. Vitrini resimlerle doluydu ve tıpkı bilginin buluşları gibi, bunlar da satılmıyordu. Trenlerin, evcil hayvanların resimleri, deniz manzaraları ve ünlü kişilerin portreleri toz içinde, unutulmuşlardı.

Günün birinde, bilgin yürüyüşe çıktı. Ressamın dükkânı önüne geldi, durup vitrine baktı. Vitrindeki resimleri öyle uzun uzun seyretti ki, ressam merak etti. Bilginin yanına geldi. Neden resimlerine uzun uzun baktığını sordu.

"Çünkü, resimlerin bana yeni bir fikir verdi, diye yanıtladı bilgin.

"Tıpkı benim buluşlarım gibi, bunlar da satılmıyor. Ama yüzlerce müşteri çekecek bir fikrim var." Sonra eğilip, ressamın kulağına iki sözcük fısıldadı.

Ressam gülümseyerek, dükkânına koştu. Eli, kolu resimleriyle dolu dışarı çıktı. İkisi birden, bilginin dükkânına koştular.

Günlerce, harıl harıl çalıştılar. Dükkânın önünden geçenler, hayvan sesleri, bir tren düdüğü, deniz dalgalarının kıyıya vurmasını duyuyorlardı. Dikkatle kulak kabartanlar, birinin hiç durmadan konuştuğunu bile işittiler.

Birkaç gün sonra, bilginin dükkânının önünden geçenler, vitrinde yenilikler gördüler. Vitrine sıra sıra resimler dizilmişti. Belki bu tablolar, olağandan biraz daha kalındı. Belki arkalarında teller, elektronik aygıtlar vardı. Ama bunlar, bizim ressamın o eski resimleriydi.

Vitrine kocaman harflerle, şu kelimeler yazılmıştı: "Konuşan resimler satılık. Trenlerin düdüğünü, koyunların sesini duyun. Okyanus dalgalarını dinleyin. Ünlü kişilerin konuşmalarına kulak verin.

Bilginin, ressamın kulağına fısıldadığı "birlik olalım", sözcükler dükkâna yüzlerce müşteriyi çekti

UZUN İLKBAHARLARIN İNSANLARI

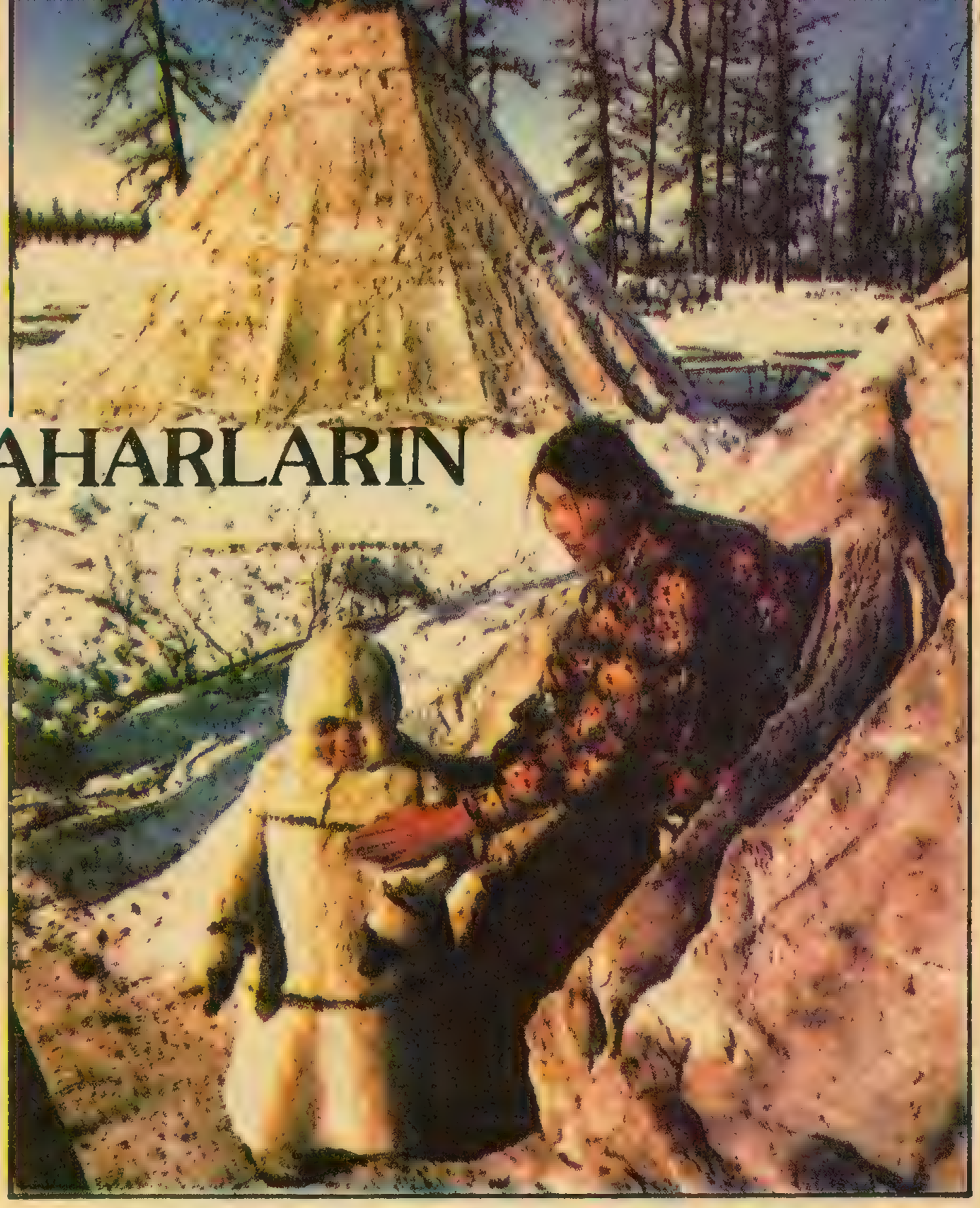

Bütün kutupta yaşayan insanlar gibi, Çukçiler de, güneşin ilk ortaya çıktığı günü, ilkbaharın gelişi ve yılın başlangıcı olarak kabul ederler.

HER insan için dünya, doğduğu yerlerde başlar. Ben, bazı haritalarda **Doğu Burnu** diye geçen **Dezhev Burnu**'nda doğdum. Burası Kuzey Kutbu'nun en kuzey ucudur. Çocukluğumda, halkımız yani **Çukçiler** buraya Pyeyek derlerdi.

İyi havalarda, Pyeyek'in tepelerinden iki ada görünür: Bunlar, **Ratmanov** ve **Krusenstern**'dir. Ya da Çukçi dilinde, **İmaklik** ile **İnaklik**.

Benim doğduğum yörede, güzleri hep okyanusun dalgalarını dinleriz. Bazen bu dalgalar mors balığının derisinden yapılmış kulübemize çarpar. Kışları, mors etinden oluşan erzağımızı kazdığımız çukurlara gizlerdik eskiden.

Çocukluğumda tüm yaşantımız, deniz çevresinde geçerdi. Yaz sabahları, avcılar balıkçı kayıklarına binerler, pırıl pırıl güneş ışığı altında, buz kümeleri arasında ilerler, mors ya da balina avlarlardı. Kışın ise, denizdeki buz kütlelerinin arasında koşarak, açık mavi alacakaranlıkta saklanarak, ayıbalığı yakalarlardı.

Kulübelerimizi mors derisinden yapardık. Yerleri, duvarları, çatımızı bile. Kızaklarımız altına, karda iyi kaysın diye mors dişleri yerleştirirdik. Mızraklar, bıçakların sapları ve sayısız gereç hep bu dişlerden yapılırdı. Lambalarımızda balina ve mors yağı yanar, evlerimizi hem aydınlatır, hem ısıtırdı. Tüm dünyaya bakış açımız, masallarımız, efsanelerimiz ve şarkılarımız deniz ve onun hayvanlarıyla ilgiliydi. Deniz insanların ayrılmaz bir parçası sayılırdı.

Benim doğduğum **Çukçi Yarımadası**, son derece soğuk olur. Burada yaz mevsimi yoktur. Sadece iki ay süresince, ısı 21 C dereceye kadar çıkar. Bu süre içerisinde, tundra bitkileri tomurcuğa durur, geceyarısı güneş ufuktan hiç çekilmez.

Bütün kutupta yaşayan insanlar gibi, Çukçiler de, güneşin ilk ortaya çıktığı günü, yılın başlangıcı olarak kubul ederler. İlkbahara, **"uzun gün"** adını veririz. Yaz olmadığı için, bizim için İlkbahar yılın en uzun mevsimidir.

1940 yıllarında, bilim adamları kutuplarda yaşayan insanları incelemeye başladılar. O zamandan beri, yaşantılarımız değişmiş. Bilim adamlarıyla birlikte yöreye öğretmenler gelmiş. Yepyeni bir dünya açılmış halkımızın önüne.

Bugün, artık hiçbirimiz mors balığından yapılmış kulübelerde yaşamı-

yoruz. Büyüklerimiz geleneklerimizi unutmadılar, bize ilettiler. Ama aynı zamanda, çağdaş dünyanın yeniliklerini de benimsediler. Evlerimize televizyon ve radyo girdi. Köyler arasında helikopterle gidip geliyoruz. Köpeklerin çektiği kızakların yerineyse,karda giden motosikletler kullanıyoruz.

Tüm yenilikleri kabul etmelerine karşın Çukçi halkı, yaşadıkları toprakları çok seviyorlar. Değişebilirler ama sevgili tundralarını asla bırakmayacaklar, yılın büyük bir bölümünde karlarla kaplı topraklarda avcılığa devam edecekler. İşte biz, hepimiz "uzun ilkbaharın insanları"yız.

KUTUPLARDA yaşayanlar arasında balina avcılığı sadece bir yaşam biçimi değil, aynı zamanda bir gelenektir de. Çocuklarımız 12 yaşında balina avına gitmeye başlarlar. Eskimolar yaşamlarını sürdürmek için, denizden yararlanmak zorundalar. Hâlâ aralarında eski yöntem mızraklarla avlananlar vardır. Avdan dönen balıkçılar, eğer çokça balık avlamışlarsa, o gün köyde bayram yaparlar. Geleneksel danslar ve şarkılarla, denize kendilerine verdiklerinden dolayı teşekkür etmenin bir yoludur bu. Aynı zamanda dünya üzerindeki en güçlü ve zeki yaratığın zaferini kutlama törenidir.

Bugün , yalnız Sovyetler Birliğine ait topraklarda 14.000 Eskimo yaşıyor. Bunlardan 1.500 kadarı Çukçi. Kuzey Kutbunun geniş buzla kaplı topraklarında toplam 400.000 Eskimo yaşamakta.

Çukçi Yarımadası'nın doğusunda, **Arakamchechen Adası**'nda Eskimolar geyik büyütüyorlar. Çoğu kez bu insanların kendilerinden üstün bir uygarlıkla karşılaştıklarında, yok olacakları ileri sürülmüştü. Oysa bugün Eskimolar yaşantılarından memnun, günlük uğraşlarını sürdürüyorlar. Hepsi geleneklerini sürdürmeye kararlı. Bu insanlardan bir grubu da **Yukaghir**'ler. Sayıları 800'ü bulan Yukaghir'ler kuzey doğu bölgelerinde yaşıyorlar. Geleneklerine çok bağlı oldukları için, geçmişlerine ait belgeler topluyorlar. Bir Yukaghir alfabesi yaratıp, ana dillerinde kitaplar yazmak amacındalar. Aslında bir zamanlar sayıları binleri buluyormuş Yughir'lerin. Salgın hastalıklar, diğerleriyle karışma sonucu sayıları azalmış. Eskimolar arasında en kültürlü olanlar onlar. Buna karşın, eski işlerini sürdürüyorlar. Hemen hemen tüm Yukaghir'ler geyik büyütüyor. Günümüze dek yaşamalarının en önemli nedeni, meraklı, yaratıcı, güzelliği seven kişiler olmalı. Aralarından son derece yetenekli şair ve yazarlar yetişmiş. Bunlardan biri de **Ogdo Aksyonova**. Aksyonova'nın şiirleri, **Dolgan** halkının günlük yaşantısını yansıtmakta. Dolgan halkı, tundrada yaşayan Eskimoların başka bir parçası.

Bu Eskimolar için başka önemli bir olay da, yeni yavru geyiklerin doğumu. Tıpkı hasat bekleyen çiftçiler gibi, sevinç içinde yeni doğacak yavruları bekliyorlar. Yavrular doğunca, halk acımasız soğuklara, fırtınalara karşı onları koruma çabasına girişiyor. Kentlerde emekliye ayrılmış yaşlılar bile, tundraya dönerek, sessiz ve temiz göl sularını seyre dalıyorlar. İlkbaharın gelişini müjdeliyor ilk su şıkırtıları. Eriyen buzlarla birlikte, Eskimolar ince giysilerini geçiriyorlar sırtlarına.

Tüm Çukçiler arasında yaygın bir inanç var: İnsanların öldükten sonra, **Kuzey Yıldızı**'na gittikleri inancı. Bu yüzden, ölen kimse en sevdiği eşyalarıyla birlikte gömülüyor. Kuzey Yıldızı'nda yaşantısını sürdürürken, bu eşyaları kullanacağına inanılıyor. Çağlar öncesinin şamanları, şimdi bilim adamları kılığında karşımıza çıkıyorlar. Eskiden şamanlar, hem meteorolog, hem filozoftular. Tüm bilim dallarından anlarlardı. Önceden havanın nasıl olacağını söylerler, geyik yollarını tahmin ederlerdi. Şimdi Eskimolar arasında doktorlar, fizikçiler, kimyagerler var. Çağdaş bilimin gelmesi, yine de Eskimoların temel inançlarını değiştirmemiş.

ÇAĞLAR boyunca Kuzey Kutbunda yaşayan insanlar doğa ile ve vahşi hayvanlarla mücadele etmek zorunda kalmış. Oysa şimdi tüm bunlar tam tersine dönmüşe benziyor. Hızla gelişen bölgelerde, artık morsları ve öbür hayvanları görebilmek olası değil. Eskiden mors avlanan Çukçi Yarımadası, şimdi yasa çıkarılarak korunma altına alınmış ve harcanan çabalarla, ilk kez **Providence Körfezi**'nin kıyılarında morslar görülmüş.

Evet, morslar geri dönüyorlar. Kutup ayılarının da sayılarında çoğalmalar görüldü. Kuzey Kutbunun yerlileri artık mutlu. Geleneklerle çağdaş teknolojiyi birleştiren bu insanlar için, tundra hâlâ eski güzelliğini korumakta. Eskimoların topraklarına duyduğu sevgiyi en iyi 18 yaşındaki geyik çobanı, **Vera** adlı kız dile getirdi: **"Küçük bir kızken, yatılı okula gitmiştim. Doğduğum yerlerden uzaklaştığım için çok üzülmüştüm. Sonunda yine geri döndüm. Tundra benim için en güzel yer.Burada, trafiğin kalabalığın olmadığı topraklarda, gerçek özgürlüğü yaşıyor insan. Benim gibi Eskimolar arasında yaşamaktan mutluyum."**

Kuzey Kutbunda yaşayan herkes için, soğuğuyla, karıyla, tek sıcak mevsimi ilkbaharıyla, tundra anayurt kavramını oluşturuyor. Yeryüzünde en sevdikleri bölge.

Eskimolar arasında gezdikten sonra, bir gerçeği anladım. Dünyanın neresine gidersek gidelim, kendi ülkemize geri dönmek, dünyayı gördüğümüz noktaya dönmek anlamına geliyor. Benim için o nokta, **Dezhnev Burnu**. Dünyaya ilk kez gözlerimi açtığım yer ve ait olduğum yer,**uzun ilkbahar insanlarının** yanı.

Keyifli

Süleyman Bulut

BALIK MOTOR

BU avcılar, çok şeker, çok şakacı insanlardır ama; arada bir eşek şakası yapmıyorlar mı, yüreğim ağzıma geliyor vallahi. Bu yüzden birgün patt! diye düşüp ölürsem sakın şaşırmayın.

Geçen gün, üç-beş avcı konuşup anlaştı, bir kayığa atlanıp doğru Küladası'na gidildi. Küladası tam bir Yeşil Ördek Adası'dır; Yeşil Ördek avlanacak.

Adaya vardıktan sonra herkes bir yana dağıldı. Biz de Keyifli'yle bir yol tutturduk, tepeye doğru gidiyoruz. Ne kadar yürüdük bilmiyorum ama; üstümüzden bir Yeşil'in pırr! diye uçmasıyla durduk. Bizim gözler tabii, hemen Yeşil'in peşine takıldı, nişan durumuna geçtik. Ördek, adadan denize doğru uçtuğu için, bizim yüzümüz de denize dönüktü. Bir de ne görelim?!.. Bizi getiren kayık adadan uzaklaşıyor, geri gidiyor yani. İçinde de Keyifli'nin avcı arkadaşları var. Bizim kendilerini gördüğümüzü farkedince, küreklere daha bir hızlı asılmaya başlamasınlar mı?

Keyifli, bağırdı:

— Hey, nereye gidiyorsunuz? Durun!

Onların cevabı ise, küreklere daha canlı sarılmak ve kahkahalar atarak gülmek oldu.

— Seni adada tek başına bırakıyoruz Keyifli! O tüfeğin olacak Gökgürültüsü'yle köye nasıl döneceksin çok merak ediyoruz! Hoşçakalll!

Hemen kıyıya koştuk ama boşuna... Her şeyi alıp götürmüşlerdi: Yiyecekleri, cephaneleri. Keyifli, çakıllara öfkeli tekmeler savurarak gezinirken, bir tek oltasını buldu. Arkadaşları, her nasılsa onu almayı unutmuşlardı.

Keyifli önce, ne işe yarar bu olta, diye onu bir kenara attı ama biraz sonra canı sıkılmaya başlayınca, onu attığı yerden alıp balık tutmaya başladı. Sırf, can sıkıntısını dağıtmak için!

Çok geçmeden, oltaya bir av tık tık tık! vurmaya başladı. Keyifli, birden çekti misineyi; misine gerginleşti. Yakalamıştı demek. Küçük bir balık, çırpınarak suyun yüzüne çıkıp, battı. Keyifli:

— İşte gördün mü, dedi, küçük bir alık bu balık filan değil.

Yavaş yavaş çekmeye başladı. Küçük balıkçık, hiçbir direnme gösteremiyordu.

Birden, misine yeniden gerildi; boş bulunan Keyifli nerdeyse denize düşecekti. İki eliyle yapıştı misineye, yine de zor çekiyordu. O küçücük balık mıydı böyle, gelmem, diye tutturan.

Keyifli, ofluya pufluya oltanın ucundaki alığı kıyıya çektiğinde, kocaman kırk elli kiloluk bir sazan balığıyla karşılaştık. Koca sazanın, oltaya takılı küçük balığı yuttuğunu böylece oltayı da yutmuş olduğunu anladık. Bundan daha önemlisi, bu olay Keyifli'ye harika bir fikir verdi. Misineyi oradaki bir kayaya bağlayıp, ağaçlardan dallar kırdı. Bu dalları yine çubuk dallarla bağlayıp küçük bir sal yaptı. Balığı yakalayıp, ağzına bir ip geçirdikten sonra, bu ipin bir ucunu da sala bağladı.

— Haydi Gökgürültüsü, dedi, gidiyoruz.

Sala atladık. Balığın ağzına geçirilmiş ipi birazcık serbest bırakınca, balık, çılgınca ileri atıldı. Küçük salımız uçarcasına yüzüyordu suyun üstünde. Keyifli, ipi sağdan soldan asılarak koca sazana yön verdi.

Yarım saat sonra köydeydik.

Ben kahvedeki sandalyemde yan gelmiş keyif çatıyor, patronum da çayını içiyordu ki, bize o eşek şakasını yapan arkadaşları girdi içeri. Keyifli'yi köşesinde çayını içer bulunca, hortlak görmüş gibi oldular.

— Anneee! diye bağırarak, oracığa düşüp kaldılar.

Resim: Deniz Akşekerci

ANADOLU EFSANELERİ

Yalvaç Ural

PRİAPOS

ÇOK eskiden **Erdek Körfezi**'nin bulunduğu yerin kuzeyinde, yani bugünkü **Karabiga**'nın yerinde **Priapos** denilen bir kent vardı. Bu kent adını aynı adlı tanrıdan alıyordu. Bir söylentiye göre, **Priapos** tanrıça **Afrodit**'in başka bir söyletiye göre de Lapseki Ormanlarının perisi **Kione**'nin güzel oğluydu. Söylenti şöyle sürmekteydi;

Ana Afrodit oğlu **Priapos**'u çok severmiş, o kadar ki, ananın oğluna düşkünlüğü her yerde konuşulur ve **Priapos**'un güzelliği dilden dile anlatılırmış. Fakat tanrı **Zeus**'un karısı **Hera,** güzel **Afrodit**'in bu sevgisini ve oğlunu öyle kıskanmış ki, sonunda **Priapos**'a çok büyük bir erkeklik gücü vererek onu çirkinleştirmiş. Bunun üzerine **Afrodit,** oğlunu terk etmiş. Çocuk daha yaşı ergin olmamasına karşın uluorta bütün insanlarla arkadaşlık kurmaya ve onlarla birlikte yaşamaya başlamış. İnsanlar **Priapos**'un güzel olmayan davranışlarından dolayı onu aralarından kovmuşlar. **Priapos**'un ayrılmasından sonra kentte salgın bir hastalık baş göstermiş. Kent halkı teker teker ölmeye başlamış. **Afrodit**'in oğluna karşı terbiyesizlik ettiklerini bu nedenle de başlarına bu derdin geldiğini düşünen kent halkı sonunda onu arayarak bir dağ yamacında bulmuşlar. Tekrar aralarına dönmesi için ona yalvarmışlar. **Priapos** onların bu yalvarmalarına dayanamayıp kente dönmüş. Salgın hastalık da böylece kentten silinmiş. O günden sonra kent halkı bir bereket simgesi olarak **Priapos**'u simgeleştirmiş. İnsanların dünyaya hep yeniden gelerek, insan soyunun bitip tükenmeden yaşama arzusu içinde olduklarını ve olacaklarını kanıtlamak için yaşam savaşında **Priapos** un bir simge olduğunu göstermeye çalışmışlar.

Priapos efsanesinin çıktığı yer **Karabiga**'dır. Efsane önce **Lidya**'ya daha sonra da sırasıyla **İzmir**'e, **Midilli**'ye ve en son olarak da **Taşoz Adaları**'ndan Yunanistan ve İtalya'ya yayılmıştır. Bir zamanlar bugünkü **Lapseki**'de **Priapos** için genç kızlar çiçeklerle bezenirler ve heykelinin çevresinde dönerek dans ederlerdi ve hatta bu özel günlerde **Priapos**'a eşekler kurban edilirdi. Ayrıca da çocukları olmayan karı-kocalar ***Priapos***'a kendilerine çocuk vermesi için yalvarırlardı. Anadolu'nun bugün birçok yöresinde uğurtaşı denilen taşlar vardı. Evlenme çağına gelmiş genç kızlar bu taşlara ellerini sürüp dua ederek, şanslarının açılması için yalvarırlardı.

bilmece? bulmaca

RESİM ve GÖLGESİ: Yukarıda gördüğünüz resimle gölgesi arasında bazı farklar vardır. Onları bulabilir misiniz?

GEÇEN SAYININ YANITLARI

KURBAĞALAR: 3 numaralı kurbağa.

ORKESTRA: A: Piyano B: Orkestra şefi C: Gitar D: Org. E: Akordeon.

BEN KİMİM?: 6 numaralı adam

HALAT YARIŞI: B

TAVŞAN: C

KARE BULMACA: Soldan Sağa: 1— Portekiz. 2— Ev, Arıza. 3— Raf, Ar. 4— Ankara. 5— Ehli, Çin. 6— Aza. 7— Bekir. 8— Etap, Ada. Yukarıdan Aşağıya: 1— Perşembe. 2— Ova, Et. 3— Falaka. 4— Ta, Nizip. 5— Erak, Ar. 6— Kiraç. 7— İz, Riyad. 8— Zaman, La.

BALIKLAR: B ile E

YANLIŞLAR: Soldaki tavşanın kulakları. Sihirbazın sihirli değneği. Zarın üstündeki dokuz delik. Sihirbazın pelerini. Adamın kazağı.

Noktaları birleştirin bakalım ortaya ne çıkacak?

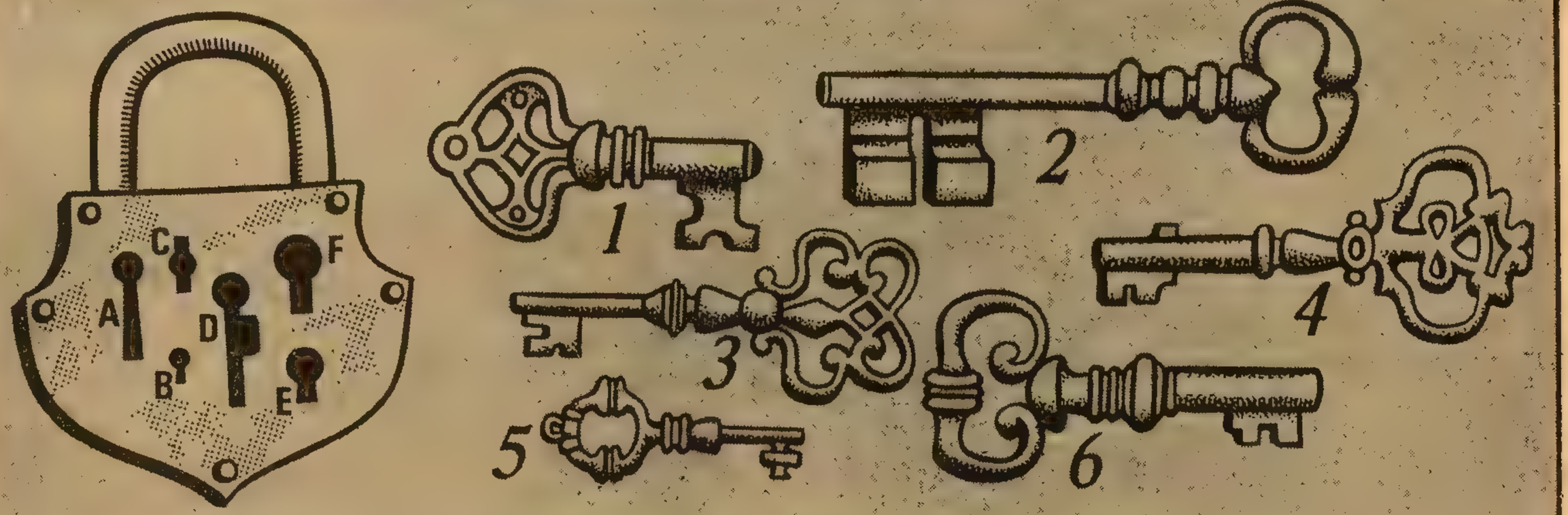

ANAHTARLAR: Hangi anahtarın hangi kilidi açacağını bulabilir misiniz?

ALİS HARİKALAR ÜLKESİNDE 10

KIRMIZI YAĞMURLUK GİYMİŞ BİR GÜVERCİN HAVADA HELOZONLAR ÇİZİYORSA, MORALİ YERİNDE DEMEKTİR. ANLADIN MI?

ÇOK İYİ ANLIYORUM. BURADA KAÇIKTANGE-ÇİLMİYOR. BU DA AYRI BİR DELİ.

BİRAZ DAHA FAZLA KALIRSAM KEÇİLERİ KAÇIRACAĞIM.

BU KOCAKARIYI BİRAZ DAHA DİNLERSEN ÖYLE OLACAK. DÜŞES DERHAL YOKOLUN. GÖ-ZÜM GÖRMESİN SİZİ...

YOKSA KELLENİZDEN OLURSU-NUZ...

EMREDERSİNİZ MAJESTE, DERHAL GİDİYORUM.

SİZE GELİNCE, KÜÇÜK HANIM BURANIN YABANCISI OLDUĞUNUZ BELLİ OLUYOR. BİZE PEK ALIŞA-MADINIZ GALİBA. ŞİMDİ GİDİN KAPLUMBAĞAYI GÖRÜN. İYİ BİRİDİR O.

??

KAPLUMBAĞA MI? PEKİ NEREDE BULABİLİRİM ONU?

BİR KARA KAPLUMBAĞASI ARIYORSAN HER YERDE BULABİLİRSİN. AMA ARADIĞIM BİR SU KAPLUM-BAĞASIYSA DENİZ KENA-RINA GİTMEN GEREKECEK.

BU KAPLUMBAĞA DA NEYMİŞ BAKALIM. HAH! ORADA BİRİLERİ VAR.

İYİ GÜNLER. FELSEFE DERSİNE HOŞ GELDİNİZ. KORKMAYIN BEN DOSTUNUZUM.

BEN DE ÖĞRENCİNİZ ALİCE'İM.

ÖĞRENCİ Mİ? AH NE KORKUNÇ ŞEY. ÇÜNKÜ BEN DE ONUN ÖĞRENCİSİYİM. BUNDAN BÜYÜK BİR İŞKENCE OLAMAZ. AMAN DERSİNİ ALÇAK SESLE VER. BENİ RAHATSIZ ETME.

Copyright: Dargaud Editeur-Milliyet Çocuk

İŞTE! İŞTE! İŞTE!

SAYGISIZLIK ETMİŞ OLMAYAYIM AMA BU BAY UYUMAK İSTİYOR.

DEMEK UYUMAK İSTİYOR HA!

BIRAKIN UYUSUN, BANA DERS VEREBİLİRSİNİZ.

BU BENİM BİLECEĞİM İŞ. SİZ KARIŞMAYIN.

VIRAAAAK!

NE OLUYOR BE! SENİNLE UĞRAŞACAK HALİM YOK. EĞİTİMİMİ SÜRDÜRECEKSEM DAHA İYİ OKULLARDA, DAHA İYİ ÖĞRETMENLERLE ÇALIŞIRIM. SANA MI KALDIM?

BANA BAK KÜÇÜK HANIM. BİRŞEYLER ÖĞRENMEK Mİ İSTİYORSUN SEN?

TABİİ!

DİLBİLGİSİ, RESİM, ARİTMETİK FALAN.

BİR DE BULAŞIK TABİ.

BULAŞIK MI? OLABİLİR ...

BİR SU KAPLUMBAĞASININ İLK ÖĞRENDİĞİ ŞEY BULAŞIKTIR. ÇÜNKÜ YAŞAMLARINI SU İÇİNDE SÜRDÜRÜRLER.

ŞEY, FAKAT, BEN!

FAKAT SİZ, BİR ŞEY BİLMİYORSUNUZ. İNSANLARIN HAYAT ÜNİVERSİTESİNDE DE OKUMASI GEREKİR.

HAYAT ÜNİVERSİTESİNDE, EĞLENMEK, KAVGA ETMEK, SAHTEKÂRLIK YAPMAK, ÜZÜLMEK, ÂŞIK OLMAK GİBİ ŞEYLER ÖĞRETİLİR.

ÂŞIK OLMAK NE DEMEK BİLİYOR MUSUN? ÂŞIK OL, ÂŞIK ÂŞIK... AŞI... AŞ... A... HORRR... HORRRR!

İŞTE BAK, HEMEN UYUYA KALDI.

İŞTE SİZE DÜNYANIN EN TEMBEL İNSANI. GÖRÜYORSUNUZ DEĞİL Mİ?

TABİİ, TABİİ... BEN DE BUNU SÖYLEYECEKTİM.

KÜÇÜK HANIM KENDİNİZE GELİN! NE DEMEK İSTİYORSUNUZ SİZ?

SİZ HİÇ SIRT ÜSTÜ DÜŞMEDİNİZ Mİ? BEN DE SIRT ÜSTÜ DÜŞTÜM. UYUDUĞUM FALAN YOK.

HADİ BAŞTAN BAŞLAYALIM GRİFFON. ŞU KÜÇÜK HAŞARIYA NASIL DANS EDİLİR GÖSTERELİM BİR... İKİ.... BİR... Kİ... ÜÇ...

HAYDİ GÖSTERELİM.

OKULU KAPATIN. OKULU KAPATIN.

HADİ DAVA BAŞLIYOR. ÇABUK OLUN. ÇABUK OLUN!

OLUR. PEKİ HAYDİ GİDELİM.

DERHAL ÇALIŞMAYI KESİYORUZ.

KÜÇÜK HANIM SİZE ÖĞRETTİKLERİMİ HATIRLAMAYA ÇALIŞIN LÜTFEN. YAŞAMDA SİZE ÇOK YARARI DOKUNACAK.

HAYDİ DAVAYA YETİŞELİM..

HAYDİ YETİŞELİM!

DURUN. KİMİ YARGILAYACAKLAR?

KUPA VALESİ KRALİÇENİN PASTALARINI ÇALMIŞ. ONUN DURUŞMASI VAR. ORAYA GİDİYORUZ.

SESSİZ OLALIM LÜTFEN!

KÂTİP! İDDİAYI OKUYUN!

TATATATATATATATAAA! KRALİÇEMİZ İKİNDİ KAHVALTISINIÇİN ÇOK SEVDİĞİ ELMALI PASTALARDAN HAZIRLATMIŞTI.

GELGELELİM ONLARDAN BİR TANE BİLE YİYEMEDİ ÇÜNKİ, BU PASTALARI KUPA VALESİ ÇALDI...

EVET, KARARINIZ NEDİR?

BİR DAKİKA. KARAR HENÜZ VERİLEMEZ. ÖNCE TANIKLARIN İFADE VERMESİ GEREK. ŞİMDİ İLK TANIĞI DİNLEYECEĞİZ.

BAY DELİ ŞAPKACI!

BURADAYIM.

Sürecek

Dahiler de Öğrenciydi

GERHARD PRAUSE

GRİMM KARDEŞLER

YILLAR sonra "**Masalcı Kardeşler**" adıyla anılacak olan **Jacob** ve **Wilhelm Grimm** Kardeşler **Hanau**'da doğdular. Sorunlarla karşılaşmadan, iyi bir çocukluk çağı geçirdiler. **Jacob,** "Alman dilbilimi"nin yaratıcısı olacak, **Wilhelm** kardeşiyle "Alman Sözlüğü'nü yazacaktı.

Grimm Kardeşler'in çocuklukları borç içinde geçti. Ama öğrenimleri savsaklanmadı. **Zinckham** adında bir öğretmenden özel ders aldılar.

Jacob, otuz yaşlarında yazdığı **Yaşamım Üzerine Düşünceler** adlı notlarında çocukluğuyla ilgili anılarına şöyle değinir:

"İki kardeş duvarları kalın açık yeşil çizgili oturma odası yanındaki duvarları koyu yeşil çizgili yatak odasında yan yana uyurduk. Ana-babamızın yatakları gri ve koyu mavi çizgili kumaştan bir perdeyle ayrılmıştı. Sabahları kahverengi çizgili, sarı gri noktalarla süslü çaydanlıklardan yayılan buhar sesleriyle uyanırdık. Babam sırtında hırkası sabah duasını yaptıktan sonra çubuğunu yakar, çok durmaz çıkıp giderdi. Ben uyanır uyanmaz yukarı odaya fırlar uşağın perukaları pudralayışını seyrederdim."

Baba, devlet memuruydu. Hanau'daki görevinden Steinau'ya yargıç olarak atanmıştı. Ve **Jacob** anılarına şunları ekliyordu: **"Babamın işi uzadığından kimi zaman öğle ve akşam yemeklerinde onu beklemek zorunda kalırdık. Özel öğretmenimizle derslerimizi oturma odasında yapardık. Annem de bulunurdu yanımızda. Öğleden sonra değirmende kahve öğütür, mavi-beyaz Dresden porseleninden çay takımlarını yıkardım. Öğleleri bir fincan kahve hakkım vardı. Saat dörtten sonra bahçeye ya da avluya çıkıp oynardık. Akşamları ailece sofrada buluşurduk. Orman Başkolcusu Mülller de gelir, bizleri dizinde hoplatır, oynardı. Yün çoraplarını deri pantolonu üzerine çeker, babamla çubuk tüttürür, bira içerdi... Pazar günleri pek sevdiğim yumurtalı, sığır etli, biberli, sirekli etsuyu çorbasını kaşıklardık."**

Bu "çocuk cenneti yaşamı" çok sürmeyecek, çocuklardan biri onbir, öteki on yaşındayken baba zatürreden ölecek, aile oturduğu resmi lojmanı boşaltmak zorunda kalacaktı. Anne çok sevdikleri çevreden ayrılmak istememiş, altı çocuğu ile yaşamını Steinau'da sürdürmüş, bir süre sonra iki oğlu Kassel'de **"Lyceun Fridericianum"**a gitmişlerdi.

Kassel'deki öğretim harcamalarını annelerinin kızkardeşi üstlenmişti. Bu iyiliksever kadın, Kassel Beyliği sarayında Kontes Karoline'nin oda hizmetçisiydi... İki çocuk saray aşçısının evinde pansiyoner oldular ve özel öğretmenlerinden aldıkları dersler yarar sağlamadığı için öğrenime okulda ilk sınıflardan başladılar.

İki kardeş öylesine çalışkandılar ki, üniversiteye girmeleri için en az yedi yıl gerekliyken, bu hakkı üstün yetenekleriyle yarı sürede sağladılar. Ama bu yüzden **Wilhelm** hastalandı. Sınıf atlama amacıyla günde altı saatlik özel Latince ve Fransızca dersleri ekleniyordu. Sonuçta isteklerine kavuştular. **Jacob,** üniversite için Marburg'a gitti. Bir yıl sonra sağlığı düzelen **Wilhem** de onu izledi. Her iki kardeş de bu okuldan olağanüstü izlenimlerle ayrılmışlardı. Okulun müdürü **Wilhelm**'in karnesine şu dipnotu koyacaktı: **"En güzel umutları çağıran bu delikanlıyı bilimi korumak isteyen her insana öğütlerim..."**

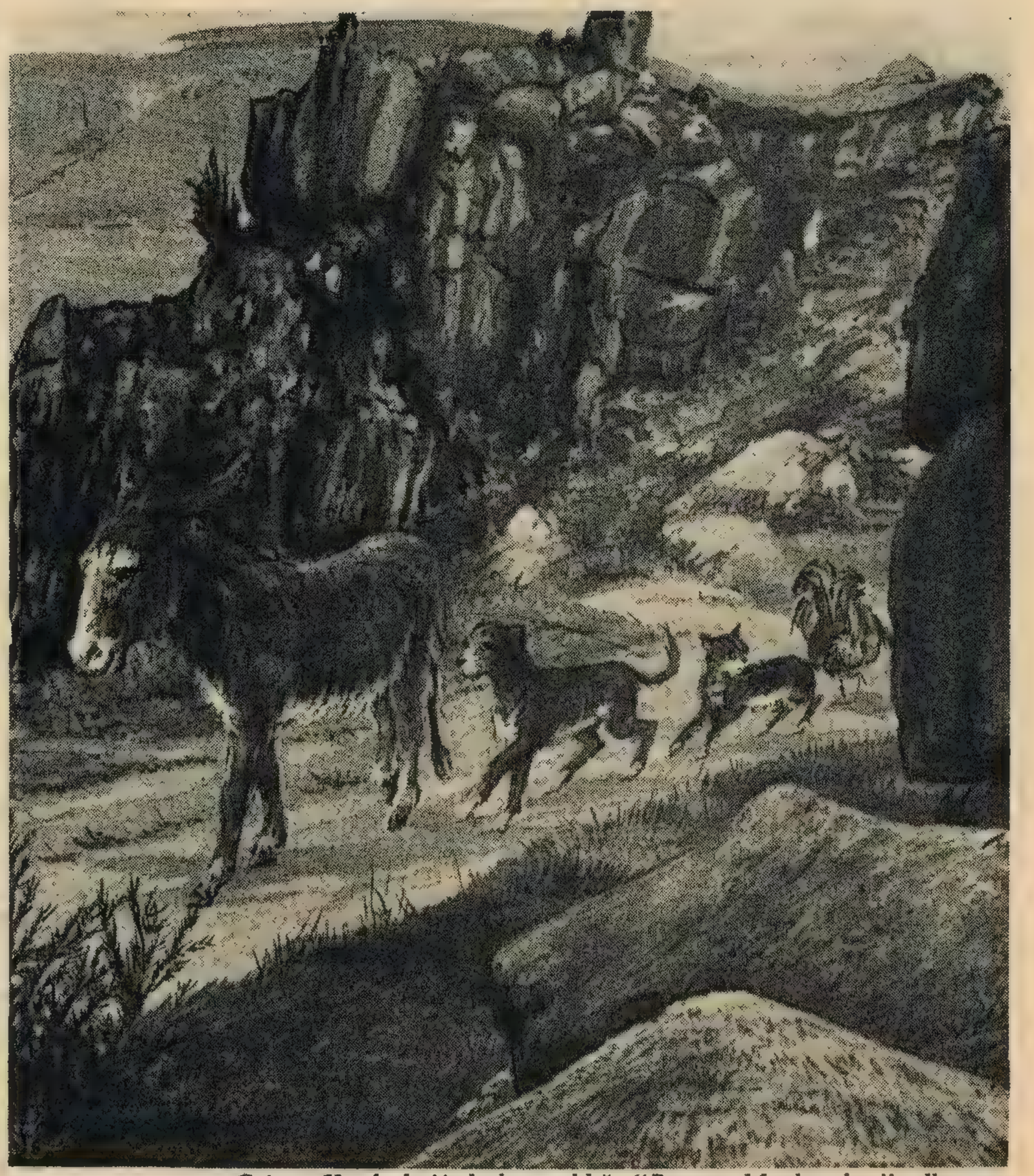

Grimm Kardeşler'in kaleme aldığı, "Bremen Mızıkacıları" adlı yapıt, yayımlandıktan sonra ün kazanmış, dünya dillerine çevrilmişti.

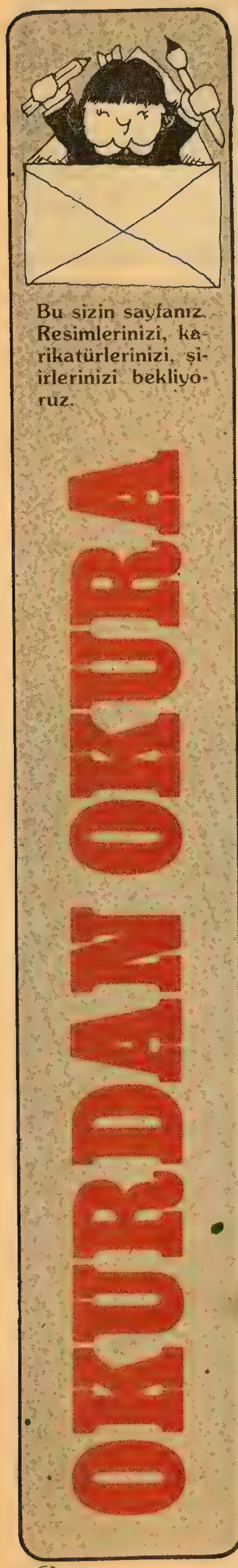

Bu sizin sayfanız. Resimlerinizi, karikatürlerinizi, şiirlerinizi bekliyoruz.

TÜRKİYEM

Her karış toprağı bir maden
Gümüş, yakut, zümrüt, altın
Bunlar değil değeri
Önemli olan insanıdır Türkiyem

Dört bir yanında bütün insanlar
Tek bir el, tek bir kuvvet halinde
Belli oluyor, hepsi Ata'nın izinde
İşte tek dileğim bu, benim canım Türkiyem

Yüce Atam: "Yurtta sulh, Cihanda sulh"
Diyerek anlattı barışçıl politikamızı
Türk'un üstünlüğünü, vurguladı bir kez daha
İşte budur, ileri görüşlü Türkiyem

Türk bilir, temelini, tarihini
Erzurumlum bilir nereden geldiğini.
Hiç unutur mu? Bilir toprağının değerini
İşte bu yüzden en önemli şeydir: Vatan

Güray KÜÇÜKATALAK

İSTEK

Güneş doğsun artık,
Dünyam aydınlansın.
Geçmişin günleri,
Anılarda kalsın.

Bütün acılarım,
Benden uzaklaşsın.
Yerini sevinçler,
Mutluluklar alsın...

Necati ALBAYRAK

KEDİM

Benim bir kedim var
Adı da Pamuk
Pamuk gibi tüyleri var
Ben onu çok severim.
Benimle top oynar
Fare gördü mü yakalar
Yemeğini veririm
Tüylerini okşarım
Ben onu çok severim...

Barış ÖZERDEMLİ

DÜNYAYI KISKANIYORUM

Annem söylüyor
Dünyayı kıskanma.
Ama ne yapayım?
Dünyayı kıskanıyorum.

Leylek gibi olabilsem,
Tek ayak durabilsem,
Ne güzel olur.
Elimde değil

Kuşlar gibi uçabilsem
Güzel şarkılar söylesem
Ne güzel olur
Ne yapayım elimde değil.

Kelebek çok süslü
Her yere gidebiliyor
Dünyanın güzel süsü
Ne yapayım elimde değil.

Aslı EMİRMUSAOĞULLARI

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiyenin her köşesinden arkadaşlar edinmek isteyen okurlarımız, bu köşeden yararlanabilirler.

SEMA KÜÇÜKOĞLU: 11 yaşındayım. İlkokul dördüncü sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim, peçete ve kart kolleksiyonu yapma ve müzik dinlemektir. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Döşemə Mah. 137 sok. No: 10 ADANA

ÖMER TUĞLACI: 11 yaşındayım. Pul kolleksiyonum var. Futbol ve basketbol oynarım. Resim yapmayı, kitap okumayı ve müzik dinlemeyi çok severim. Yaşıtlarımla yazışmak isterim. Adres: Şehitler Mah. Hürriyet Sok. No: 24 Turgut'lu/MANİSA

ÖZDEN AKTAŞ: 12 yaşında orta ikinci sınıf öğrencisiyim. Özel zevklerim, müzik dinlemek, resim yapmak, kitap dergi ve gazete okumaktır. Yaşıtım olanlarla yazışmak için Sultan Selim Cad. Uğur Apt. No: 10/9 B.evler/İSTANBUL

NURSEL KAÇMAZ: 13 yaşındayım. Ortaüçe gidiyorum. Özel zevklerim, futbol oynamak, kitap okumak ve müzik dinlemektir. Yaşıtlarımla yazışmak için; Meydan Mah. Güldere Sok. No: 82 İskilip/ÇORUM

ERDİNÇ YAMAN: 15 yaşındayım ve Ticaret lisesi birinci sınıfta okuyorum. Özel zevklerim spor yapmak, para ve pul kolleksiyonu yapmak, müzik dinlemektir. Yaşıtlarımla yazışmak için: Dolayoba Orta Mah. Bahar Sok. No:3 Dolayaba Pendik/İSTANBUL

ELA UYSAL: 8 yaşındayım. Özel zevklerim, kitap okumak, müzik aleti çalmak ve oyun oynamaktır. Ayrıca şiir yazarım. Kız arkadaşlarımla yazışmak için: Atatürk Cad. Yonca Apt. No: 147/29 KONYA

ULAŞ KARAKUL: 8 yaşında ilkokul ikiye gidiyorum. Boş zamanlarımda kitap okumayı, TV seyretmeyi, halk oyunları oynamayı, dama oynamayı ve spor yapmayı severim. Yeni arkadaşlar edinmek için: Çankaya Yıldız Mah. 51 .Sok. No: 66 Çankaya/ANKARA

Sevcan PALUT

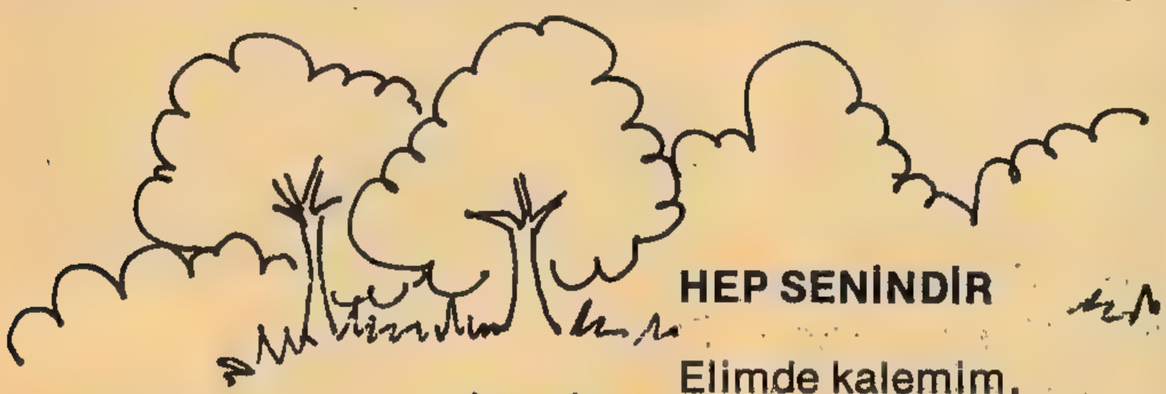

MEKTUP

Postacı gelince hemen
Sorarım mektup var mı diye.

Cevap verir hemen
Var ya da yok diye

Çoğunlukla mektuplar
Yakınlarımdan gelir.

Haberleşirim yakınlarımla
Mektup yazarak

Zafer AYDIN

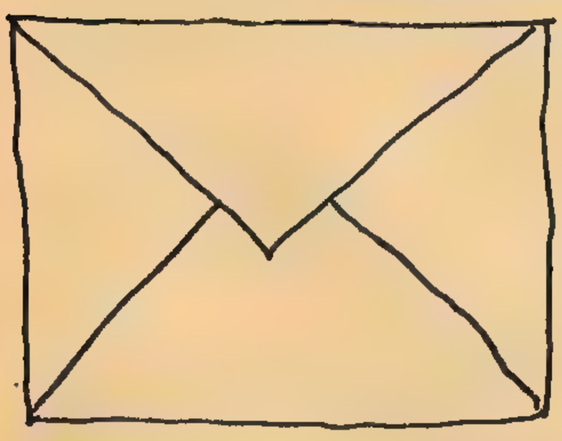

HEP SENİNDİR

Elimde kalemim,
Önümde defterim,
Sınıfta sıram, masam
Hep senin hediyendir.

Çocukken bana beşik
Kapılarımda eşik
Tatlı çorbamda kaşık
Hep senin hediyendir.

Erezyonu önlersin
Temiz hava verirsin
Yeşil kanat gerersin
Hep senin hediyendir.

Temiz havanın temeli
Biz Türklerin emeli
Ağacı hep sevmeli
Yurda ağaç dikmeli.

Her kuş vardır orada
Hepside bir arada
Döviz sağlarsın yurda
Hep senin hediyendir.

Sedat RENÇBER

BİR ÖYKÜ

O'NUN ÖYKÜSÜ

Bütün doğa, güneşin tatlı ışıkları altında yeşil gözlerini yavaş yavaş açmaya başlıyordu. Baharın getirdiği mutlu ısının etkisi, çocukların kırlarda koşması ve bahçelerde oynamasını sağlıyordu.

Yeni evimize taşınalı çok olmamıştı ama, ben de tanıştığım arkadaşlarımla bu güzel günlerin tadını çıkarıyor; koşmaca,. körebe gibi oyunlar oynuyordum.

Bir gün onu, pencerenin arkasından bize bakarken gösterdiler. "Hep böyle gözetler, kitap okur, hiç dışarıya çıkmaz" diye bana tanıttılar. O günden sonra çok ilgimi çekmişti. Cam arkasından bizi izliyordu sanki... Fakat gözlerindeki o hüzünlü bakışın anlamını çözemiyordum. Bu bakışlarda bir özlem, bir uzaklık var gibiydi. Acaba onda ne gibi düşünceler oluşmuştu ki, bizimle oynamaya gelmiyordu.

"Kendini beğenmiş, şımarık, ne olacak" diyorlardı. Fakat ben hep o pencereye bakıyor ve gözgöze gelince de gülümsüyordum. Önceleri çok çekingen davrandı; bana bakmamaya çalıştığını seziyordum. Daha sonra dayanamıyor, dudaklarında hafif bir gerilme ile duygularını anlatmaya çalışıyor gibi geliyordu bana...

Kendisiyle tanışmak, arkadaş olmak isteğindeydim. Bunun için tek yol, evlerine gitmekti; çünkü o, dışarıya çıkmıyordu. Bugün, çok sevdiğim öykü kitabımı elime alarak kapılarını çaldım. Annesine onu görmek istediğimi söyleyince "Çok sevinecek" dedi. "Bu evin kapısını çalan ve onu soran ilk çocuksun." Odaya aldı beni...

O, gözünde bir damla yaşla, tekerlekli iskemlesinden bana gülümseyerek bakmaya çalışıyordu.

Ebru BÜYÜKBEŞE

İsmail KARAKAŞ

FIKRA

İNSANLAR GEZDİKLERİ İÇİN

Ali, atlası eline almış karıştırıyordu. Babası:

"Ne yapıyorsun?" dedi.

"Yarın coğrafyadan sınav var, hazırlık yapıyorum" diye cevap verdi Ali.

"Öyleyse sana bir soru: Dünya niçin dönüyor?"

Ali'nin karşılığı şu oldu:

"Çok kolay bir soru babacığım. Insanlar üstünde durmadan gezindiği için."

ÇALAN CİNSDENMİŞ

Bir şirketin depo şefini, çok çalışkan olmasına rağmen bir gün aniden işinden çıkarttılar. Bunu duyanlardan biri müdüre sordu:-

— "Çok çalışkan ve saat gibi çalışan bir gençti. Neden işine son verdiniz?"

Müdür gülümsedi:

— "Saat gibiydi ama çalar cinsindendi..."

Deniz Kurtları

Birinci Bölüm

Reis, gerçekten topuz gibi bir gençti. Başı sert, etli kalın ensesini ve boynunun üzerinde bir gülle gibi duruyordu. Yüzünden, her yerinden kan fışkıracak gibi kıpkırmızıydı. Gözleri o kadar canlı ve şeytan şeytan dönüyordu ki, karşısında duran, yılların deneyleriyle tavladığı yaşlı reisleri onu, soluksuz süzüyorlardı.

Topuz Reis yakışıklıydı. Giydiği deniz komutanlarına özgü giysi onu bir kat daha güzelleştiriyordu.

Topuz Reis:

— Boş durmayı sevmem, bilirsiniz, demiştim... Size bir müjde vereceğim. Kara Kartal, bu gece, sabaha karşı parlamalarını çözerek açık denize çıkacak...

Karşısındaki reisler sanki sevinçlerinden zıplayacaklardı oldukları yerlerinden. Sonra Topuz Reis'i soru yağmuruna tuttular:

— Bir av mı?

— Her halde gidiş boşuna değil.

— Çocuklar bir aylık aylaklığın acısını çıkarırlar gayrı...

Topuz Reis, onların sözlerini kesti:

— Bunun karşılığını ben vermeyeceğim reisler... İşte size haberi verecek olan... Şakir gelsin, diye bağırdı.

Kapı açıldığı zaman, içeriye karayağız bir genç girdi.

Cafer Reis:

— Şakir ha!.. O halde haber önemli, diye söylendi.

Topuz Reis:

— Anlat Şakir reislere, diye emretti.

Bu, Şakir, kadırganın en kurnaz, Topuz'un en yakın ve sadık adamıydı. Şakir, günlerden beri ortalıkta görünmüyordu. Şayet böyle ortadan kaybolursa, muhakkak bir iş koştururdu.

Şakir teker teker anlatmaya başladı:

— Reislerim!... On gündür Topuz Reis'imizin buyruğuyla Kızılburun'daydım...

Reisler:

— Kuzulburun'da mı? diye tekrarladılar. Niçin gittin oraya Şakir?

— Kızılburun'a kadırganın sandalıyla gittim. İki gün, iki gece... Oradan engisi kolladım... Günlerce... Ne bir Venedik kalyonu, ne de bir Ceneviz kadırgasının gölgesini gördüm. Nasıl uğrar bu sulara düşman? Uğramaz ama, belki Allah şaşırtır... Kim bilir... Tam altıncı gündü ki, ufukta bir nokta gördüm. Bu nokta yaklaştı yaklaştı ve sonunda onun bir sandal olduğunu gördüm. Gün batıyordu... Sandal kıyıya yanaştığı zaman hava kararmak üzereydi... Hesaplı bir gelişti bu... Benim sandalım burnun öbür yanındaydı. Saklandım bir kayanın ardına.

— Kimmiş gelen?

— Kim bu vakitsiz konuk Şakir?

Şakir'in anlatmasına zaman kalmadan kapıdan içeriye bir adamı ittiler. Büyük bir gürültüyle Topuz Reis'in ayakları dibine gelip düştü.

Şakir, şimdi kahkahalarla gülüyordu:

— İşte vakitsiz konuk... Bu adam bir Venedik'lidir.

—Ne arıyormuş burada...

— Ne cesaret? Ne cür'et?

Topuz Reis, deminden beri konuşulanları dinliyor, hiç söze karışmıyordu.

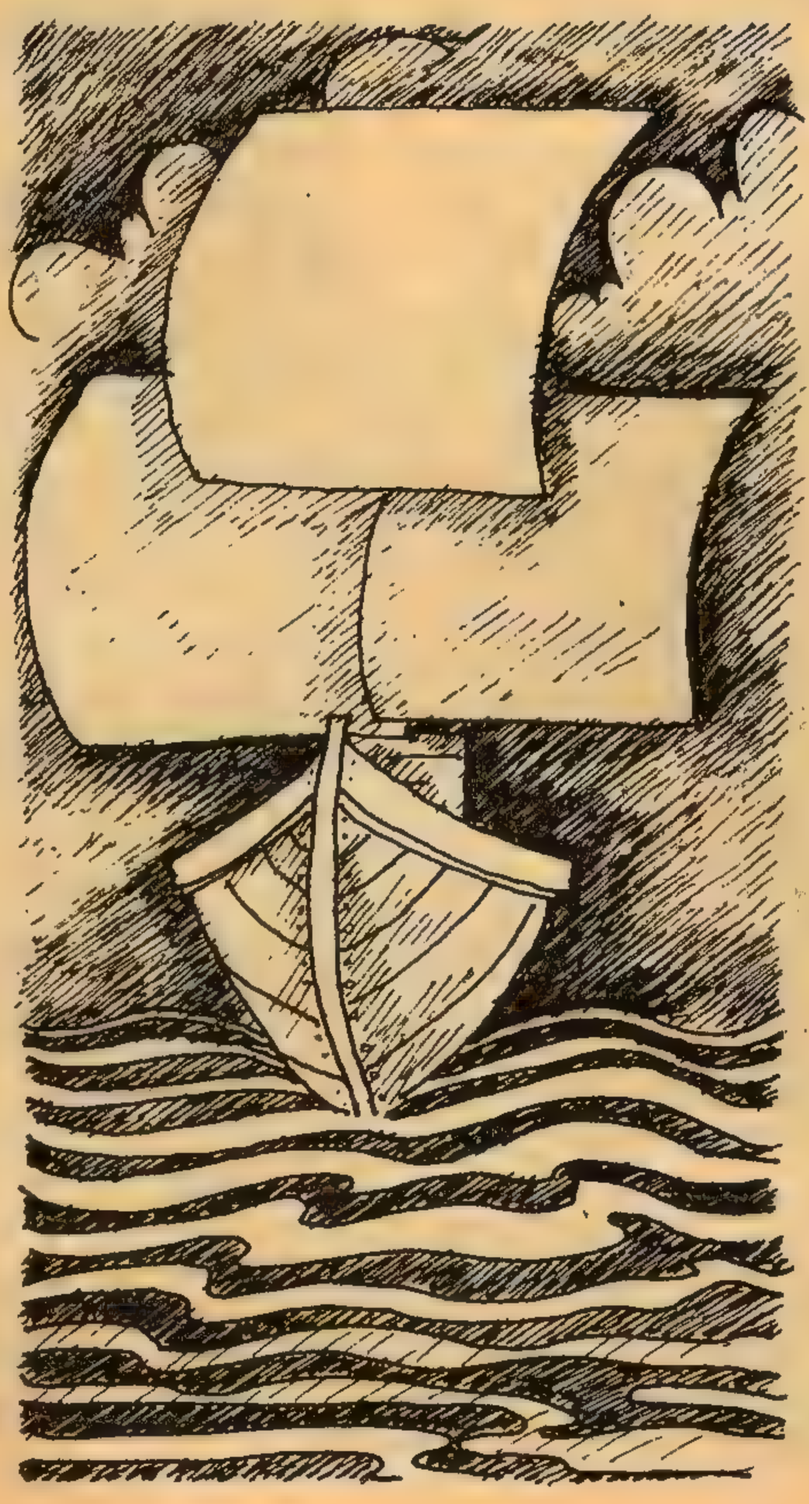

Şakir:

— Ona, önce görünmedim... Fakat bu geceyi Kızılburun'da geçireceği muhakkaktı. Çünkü alacakaranlıkta daha fazla yol alamazdı. Zaten görmek, bilmek istediği şey de buradan uzakta değildi. **Kara Kartal!**

— Vay canına be...

— **Kara Kartal**'ı görmeye ne kadar uzaklardan geliyor. Çok kabaca karşılamışsın konuğu... Sonra da korkunç bir biçimde güldü Topuz Reis...

Şimdi yerde yatan ve ürkek ürkek çevresine bakınan Venedikli, konuşulanları dinliyor, ama anlayıp anlamadığı belli olmuyordu.

Cafer Reis.

— Eee... Konuş, konuş Şakir, dedi...

— Bu, bir Venedik casusu... Günlerce denizde çalkandığı belli... Sandalında bir lokma azığı yoktu... O gece daha fazla dayanamadım. Üzerine atıldım. Beni gördüğü zaman kudurmuş gibi üzerime atıldı... Fakat...

Topuz Reis konuştu:

— Şakir büyük iş gördü. Onu bir kese altınla ödüllendirdim. Bu Venedikliye gelince, babasının hayrına Kızılburun'a gelmediği belli bir şey... Onu söyletmek için bir iki deney yetti.

Cafer Reis.

— Ne diyor bu kâfir Topuz Reis?

— Ne mi diyor? Eğer dedikleri doğruysa... Eğer bu adamın anlattıkları gerçekse işimiz iş...

Battal Reis:

— Sefer var bu işin sonunda değil mi Reis? diye sordu.

Topuz Reis:

— Eğer bu Venedikli köpeğinin dedikleri gerçekse, düşman bize bir tuzak hazırlamış... Hem tuzak... Hem de...

Şaban Reis, iyice meraklanmıştı:

— Hem desi de mi var Topuz Reis?

— Hem de nasıl bir hem...

Şakir söze karıştı:

— Reislerim!.. Topuz Reis'in buyruklarıyla bu adamı söylettim. Kolay söyledi, sanmayın... Onu söyletmek için bütün hünerimi uyguladım...

Yerde iki büklüm yatan casus Venedikli, sanki bu konuşulanlara önem vermiyormuşçasına kaskatı duruyordu.

Topuz Reis.

— Arkadaşlar, dedi. **Kara Kartal**'a büyük bir av çıkmış oldu. Çünkü bu Venedikli'nin itirafları çok müthiş...

— Çok mu müthiş?

— Evet, çok... Bir kez, şu bir iki gece içinde büyük bir baskına uğrayacaktık... Oysa şimdi düşman, kazdığı kuyuya düşecek... Sonra kahkahalarla güldü... Gülerken Venedikli'nin gözleri hainçe parıldıyordu.

TOPUZ Reis:

— İşte arkadaşlar, bu günkü toplantımız bunun içindir. Düşmanı, kazdığı kuyuya düşüreceğiz hem de...

— İşte bir "hem" daha...

— Evet, çok büyük bir "hem"... **Kara Kartal**, üstün gelirse, bir başka kazancımız daha olacak...

— Bayrağımız bir kez daha yükselecek...

— Hayır...

— Leventlerin neşesi sonsuz olacak...

— Hayır... O da değil...

— Venedik gemileri ve komutanları büsbütün sinecek.

— Hayır... **Kara Kartal** bu savaşı kazanırsa büyük bir hazineye kavuşacağız.

— Hazine

— Bir hazine mi var işin içinde?

— Evet... Ansızın saldıracak düşman, bizi ezdikten sonra, asıl arkadan gelen kadırgaya yol açacak...

— Yani!...

— Yani bizi ortadan kaldırınca, bu, değeri ölçülemeyecek hazine, Akdeniz'den, Mısır'dan Adriyatiğe varacak...

— Bu hazine nedir Topuz Reis? Bunu da öğrendinizse aşkolsun size, derim...

— Bunu öğrenemeyecek olduktan sonra, **Kara Kartal**'ın reisliğini yapamam Battal Reis... Sen beni, Topuz Reis'i ne sandın? Bugün buraya toplanırken, bu müthiş haberleri dinleyeceğinizi biliyor muydunuz?

— Hayır...

— Öyleyse dinle... ve bekle...

— Başüstüne Reis...

Topuz Reis:

— Daima gözümüz ileride olacak reisler... Yoksa bizi bir serçe gibi avlayıverirler Battal Reis...

TOPUZ REİS, Battal Reis'in "öğrenebildinizse aşkolsun" sözüne kızmıştı. Onlar **Kara Kartalda** uyurken Topuz boş durmamış, gözcülerini çıkarmış, güvenlik hazırlıklarını yapmış, ve bu uyanıklığı onu büyük bir tehlikeden kurtarmıştı.

— Arkadaşlar, reislerim, bu büyük hazinenin niçin bir kadırgada bulunduğunu da öğrendim.

Reisler merakla uzandılar:

— Aman Reis çabuk söyle... Bu hazine, nereden gelip nereye gidiyor?

Topuz Reis, önce Venedikli'ye bir göz attı, sonra da:

— Bu pis casusun üzerinden bir belgi çıktı, işte...

Topuz Reis, acayip yazı ve resimlerle dolu bir parşömen çıkardı belinden...

Reisler âdeta atıldılar ona:

— Nedir bu Topuz Reis?

— Bu mu? Bu, bu köpek herifle büyüklerinin verdiği görev. Burada her şey yazılı... Şakir bu resimle yazıların tılsımını çözdü,.. Okudu bana... Diyor ki...

— Ne diyor Reis?

— Ne mi diyor? Bu değeri ölçülemeyecek kadar büyük olan hazine bir çeyizdir. Bu çeyiz, Mısır prenslerinden Abdülgazanfer'in, Venedik Prensesi Lüsiyana'ya nişan hediyesidir.

— Ya?

— **Kara Kartal**, bu çeyize ortak olacaktır. Zavallı Abdülgazanfer de bunu öğrendiği zaman hayretinden düşüp ölecek...

— Bir kefere kadına Mısır hazinesini peşkeş çekmek ne demekmiş?...

Topuz Reis ve Reisler, gürültülü kahkahalarla gülerken, casus Venedikli büsbütün korkmuş ve sahici bir köpek gibi, olduğu yerde sinmiş ve büzülmüştü.

SÜRECEK

GIMCIME

Mymylar Uludağ'a gitmişler... Gözlüklü de Bolu'daki teyzesinin yanına. Ben ne yazayım? Tatilde bir yere gitmedim ki...

ÖĞRETMEN EV ÖDEVİ VERDİ. KONUSU ŞU: "YAPTIĞINIZ KISA YA DA UZUN BİR GEZİYİ ANLATIN..."

KÖYE GİTTİĞİMİZİ YAZSANA!..

ONU "BÜYÜKANNEM" KONULU YAZIDA ANLATMIŞTIM.

GEÇEN YIL BODRUM'A GİTMİŞTİK. ONU YAZ!..

ONU DA "TATİLİNİZİ NASIL GEÇİRDİNİZ?" YAZISINDA KULLANMIŞTIM. BOŞVER! SONRA BİRŞEY BULURUM.

ŞU AYAKKABILARIMI GİYİP, GÖZLÜKLÜ İLE OYNAMAYA GİDEYİM BARİ...

AMA ÖBÜR TEKİ NEREDE BULUN?

ANNEEE!.. BENİM AYAKKABIM NEREDE?

EN SON NEREDE ÇIKARDIYSAN, ORADADIR...

?

ACABA SON KEZ NEREDE ÇIKARMIŞTIM?

SURAYA BAK! ESKİ MİLLİYET ÇOCUK DERGİLERİ VAR BURADA!

NELER, NELER! ÇILGINLAR ORMANI, İNCE MEMET, PEMBE TAVŞAN! HEPSİNİ UNUTMUŞTUM.

HEPSİNİ OKUMADAN ŞURADAN ŞURAYA GİTMEM...

NEYSE ÇABUK BİTİRDİM.. SAAT KAÇ ACABA? EYVAH! AYAKKABIM!

BİR DE GARDROBA BAKAYIM!

HEY, ŞU GÜZEL ŞAPKAYA BAK! BAŞKA NELER VAR ACABA?

BİR ÇANTA!

ESKİ BİR ELBİSE...

KÜPELER!

BİR KOLYE.

KIRMIZI TOPUKLU AYAKKABILAR!

BÜYÜYÜNCE BÖYLE Mİ OLACAĞIM BEN?

HEY, BENİM ELBİSELERİMLE NE YAPIYORSUN ÖYLE?

AYAKKABILARIMI DA GİYMİŞ, ŞUNA BAK!

AYAKKABIMIN TEKİNİ ARIYORDUM...

ÇIKAR ONLARI BAKAYIM, ÇABUK!

HEY, ŞUNLARA BAK! BEBEKLİK EŞYALARIM

MİNİK AYIM TOSUN!

BELKİ DE BU BAVULLARIN İÇİNDEDİR... BİR BAKAYIM BURAYA DA...

GEZİNTİYE ÇIKARKEN GİYDİĞİM ŞAPKA!

AYAKKABILARIM! YİRMİ BİR NUMARA!

EMZİĞİM... BENİ UYUTMAK İÇİN!.

BU DA ÜÇ YAŞINDAKİ FOTOĞRAFIM!

EMZİK AYNI EMZİK, AYI AYNI AYI... AMA ARTIK HOŞUMA GİTMİYORLAR... OYSA ESKİDEN BAYILIRDIM... BÜYÜDÜM MÜ NE?

BU DA İLK RESİM DEFTERİM. PÜFF! PÜFF!..

İLK SAYFADA... HEY KUÇU!..

BUK!

ARF.. ARF..

AH AYAKKABIM! DEMEK Kİ SEN ALMIŞTIN!

AMA OYUN OYNAMAYA GİTMEK İÇİN ÇOK GEÇ OLDU... EN İYİSİ OTURUP ÖDEVİ BİTİRMEK...

Bugün mekanda değil ama zamanda bir yolculuk yaptım. Ablamın giysilerini, topuklu ayakkabılarını giyip, büyüyünce nasıl bir şey olacağımı gördüm. Hiç de hoşuma gitmedi.

Daha sonra eski Milliyet Çocuk dergilerini buldum.. Eskiden okuduğum şeylerin, şimdi de bana zevk verdiğini anladım. Üç yaşındayken giydiğim şapkayı, ayıyı...

Ve emzigimi buldum. Ama ne emzigin plastik tadı, ne ayının yumuşaklığı hoşuma gitmedi... İlk fotoğrafıma bakınca gülesim geldi...

BÖYLECE BİR ŞEYİ ANLAMIŞ OLDUM. NE KÜÇÜK BİR BEBEK, NE DE KOCAMAN BİR İNSAN OLMAK HOŞUMA GİTMEDİ... NE 19, NE DE 39 NUMARA AYAKKABILAR BANA GÖRE DEĞİL...

Ayaklarım bugünkü durumlarıyla daha güzel... Bu yolculuk bana bir şey daha öğretti...

İnsanın en güzel yeri bulunduğu yerdir. Bunu anladım...

ROBOTLAR UZAYDA ONARIM YAPABİLİR Mİ?

OLMAYACAK bir şey mi? Hele, sayıları giderek artan insansız araştırma gemilerinin onarımı önemli bir sorun olmaya başlamışken... Robot yapımında amaç insan için sıkıcı, güç, hatta olanaksız işlerin yürütülebilmesi değil midir?

Ancak, kabul edersiniz ki, bir uzay aracının onarımı büyük bir bilgi birikimi ve ince bir el becerisini gerektirir. Oysa, bu kadar karmaşık bir işin üstesinden gelebilecek programlar henüz hazırlanamıyor. Bununla birlikte, uzaktan komuta yöntemiyle, yeterli hareket kıvraklığına sahip bir robota istenen tüm onarımı yaptırmak olası.

Bu iş için, **'JPL/Ames Arm'** adlı bir robot koldan yararlanılması düşünülüyor. Başlangıçta uzay giysileri için tasarlanmış olan bu kolun bir çifti, onarım için gerekli tüm hareketler için yeterli olacak. Robot kollar, onarım alanının yakınında bir uzay aracında bulunan bir operatör tarafından denetlenecek.

JPL/Ames Arm, aslında iki koldan oluşan bir düzen. Kollarından biri doğrudan çalışırken, operatör, up-uzun bir eldiven gibi kendi koluna geçirdiği öteki kol aracılığıyla yapılan işi denetliyor. Dolayısıyla uzayda onarım tasarımı için, ikisi operatörde, ikisi onarım alanında bulunmak üzere dört koldan yararlanılmış olacak.

Operatör, eldiven kollar aracılığıyla onarımı nasıl denetliyor?... Sistemde, operatörün kollarıyla onarım kolları arasında öyle bir bağlantı kurulu ki, kullanıcı, ellerini kollarını nasıl hareket ettirirse, onarım kolları da hareketi aynen yineliyor. Operatör, uzay aracını ve robot kolları ekrandan izleyerek, onarımı doğrudan kendisi yapıyormuş gibi hareket eder. Bu hareketler tıpkı programlanmış emirler gibi onarıcıya taşınır.

Bu düzenin bir başka ilginç yönüyse, onarım kollarında bulunan dokunmaya duyarlı alıcılar. Operatör bu alıcılar aracılığıyla, robot kolların değdiği her şeyi kendisi tutuyormuş gibi duyabilir.

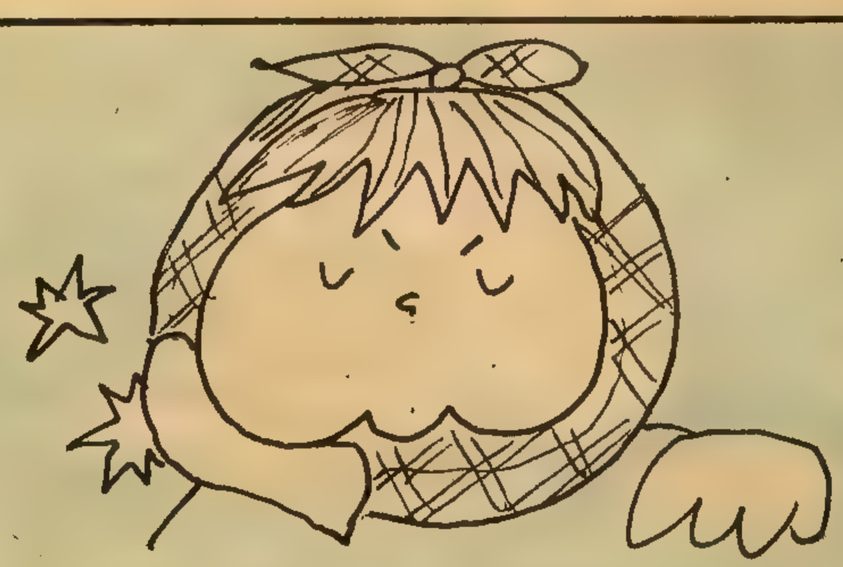

DİŞİ ÇÜRÜYENLERE MÜJDE

SECURİPİN adı verilen yeni bir buluş sayesinde artık, büyük ölçüde dişler bile doldurulabilecek kolaylıkla.

Eskiden, çok çürük dişleri doldurmak olanaksız olduğundan, bunları çekmek gerekiyordu. Elbette yerine bir de takma diş yaptırmak zorunluluğu vardı. Oysa artık bu pahalı ve zor işleme hiç gerek kalmadı.

Securipin, turnak büyüklüğünde bir iğne. Metalden yapılmış. Bir süredir dolgularda kullanılan iğnelere de çok benziyor. Yalnız, eskiden kullanılan iğneler büyük oyukları doldurmak gerektiğinde işe yaramıyordu. Dişin sağlam yerlerine tutturularak etrafları doldurulan bu iğneler kimi zaman kırılıyor, bu durumda da dolgu düşüyordu.

Securipin'in özelliği bir ucunda incecik bir ip olması. Bu ip sağlam olsun, diye çelikten yapılıyor. Buluşun sahibi böylesine basit bir buluşun şimdiye kadar kimsenin aklına gelmemiş olmasına şaştığını söylüyor. Yeni buluş şimdi hızla üretiliyor İngiltere'de.

Yeni buluş, dolgu sırasında mikrop kapmayı da engelleyecek. İnce ucu sayesinde dişin içinde hiç boşluk kalmayacak daha önce, bu ufacık aralıklarda kalan mikroplar, yangılanmalara neden oluyordu.

Şimdiye kadar 500 kişi üzerinde denenen ve olumlu sonuçlar veren iğne Amerika'da da satışa çıkarılacak.

SERÜVENİMİZ 2078 YILINDA KIRMIZI BİR GEZEGENDE BAŞLAR. BU MARS GEZEGENİDİR!..

HELLAS ÇÖLLÜNDE, MARS GEZEGENİNE GÖRE SAAT İKİDE...

NE DERSİNİZ PROFESÖR? MEMNUN MUSUNUZ?

ÇOK MEMNUNUM WİLLY. SANIRIM DOĞA KORUMASINA BU KONUDA ÖNEMLİ HİZMETLERDE BULUNACAĞIZ.

BOYNUZLU KAPLUMBAĞALAR ARASINDA BAŞGÖSTEREN SALGIN HASTALIĞI ÖNLEDİK... ŞUNLARA BAKIN! NE KADAR SAĞLIKLI GÖRÜNÜYORLAR.

NEDEN DURDUNUZ WILLY?

ÖZÜR DİLERİM PROFESÖR.. KARIMA ŞU NEFİS ÇÖL GÜLLERİNDEN BİR KAÇ TANE GÖTÜRMEK İSTERDİM!

YERÇEKİMİ DÜNYADAKİNİN ÜÇTE BİRİ KADAR OLDUĞUNDAN MARS'TA İLERLEMEK ÇOK KOLAYDIR.

FAKAT UZAY BAŞLIĞINI ÇIKARMAK OLANAKSIZDIR. MARS ATMOSFERİNDE BULUNAN KARBON GAZI İNSANLARIN NEFES ALMASINA OLANAK VERMEZ.

NE? NEREYE GİDİYOR? ÇOK UZAKLAŞTI ÜSTELİK TABANCASINI BİLE ALMADI!

PROFESÖRÜN TECRÜBELİ GÖZLERİ ÇEVREYİ ŞÖYLE BİR ARAŞTIRINCA BOYNUZLU KAPLUMBAĞALARDAN ÇOK DAHA TEHLİKELİ İZLER GÖRDÜ.

OH, HAYIR!

BU ÇÖLÜ CEBİMİN İÇİ GİBİ BİLİYORUM!

ALO, WILLY! DUYUYOR MUSUNUZ? ÇABUK GERİ DÖNÜN!

TELÂŞLANMAYIN PROFESÖR... EN GÜZELLERİ BURADA...

SİZE GERİ DÖNÜN DEDİM! ARKANIZDA BİR KUM TİMSAHI VAR!

OH! AMAN TANRIM!

AAAAGH!

BAHAM!

GRRAAGGNN!

BİR ŞEYİNİZ YOK YA, WILLY?

UFF... HAYIR PROFESÖR... UCUZ KURTULDUM! TEŞEKKÜRLER!

ŞİMDİ DAHA İYİYİM!

UYUŞTURUCU MERMİNİN ETKİSİ GEÇİNCE O DA İYİ OLACAK. UMARIM BUNDAN SONRA KİMSE SALDIRMAZ!

BU GÜLLER, AZ KALSIN BANA ÇOK PAHALIYA PATLAYACAKTI! ÇOK ATAK DAVRANDINIZ PROFESÖR!

OF! BUGÜN SANA YARIN BANA... UZAY GEMİSİNE DÖNELİM WILLY... BOYNUZLU KAPLUMBAĞALAR HAKKINDAKİ NOTLARIMI GÖZDEN GEÇİRMELİYİM.

BZZZZ! BZZZZ!

SİZİ MERKEZDEN ARIYORLAR PROFESÖR!

PROFESÖR BRUNO KASTROP MU? BURASI ARKADİA ÜSSÜ. DOĞA KORUMASI SERVİS ŞEFİ SİZİ BÜROSUNA ÇAĞIRIYOR. SÖYLEYECEK ÖNEMLİ ŞEYLERİ VARMIŞ!

HAY ALLAH! BANA DAHA FAZLA AÇIKLAMA YAPABİLİRDİ.

KİMBİLİR NELER OLDU?

ÜZGÜNÜM AMA BRUNO, SİZE ÇOK KÖTÜ HABERLERİM VAR...

DAHA SONRA, DÜNYALILARIN MARS'TA KURDUKLARI ALTI BÜYÜK KOLONİDEN BİRİ OLAN ARKADİA ÜSSÜNE VARDILAR.

Sürecek

Milliyet YAYINLARI

ÇOCUK KİTAPLARI
yeşil dizi

- **Eleanor H. Porter**
  POLLYANNA
  Eleanor H. Porter'un unutulmayan ünlü klasiği;
  İyilikten yana olan bir kızın ilginç öyküsü

- **Muallim Naci**
  MAVİLİ ALACA BASTON
  1899 yılında yayımlanan bu kitap,
  yazarın sekiz yaşına kadar ki
  kendi yaşamını anlatıyor

- **Jack London**
  ŞAFAK KIZI
  Ünlü yazarın yayınlanmamış
  öykülerinden yapılmış
  güzel bir seçki

- **John Steinbeck**
  FARELER ve İNSANLAR
  1962 Nobel Edebiyat
  Ödülünü kazanan
  yazarın en
  ünlü yapıtı

250 TL.

150 TL.

200 TL.

200 TL.

Yeşil Diziden Çıkan Kitaplar

KARAMBA BARAMBA / Slavko Yanevski
BİZLER BÜYÜYÜNCE / Emin Özdemir
ŞİMDİ OKULLU OLDUM / Mahmut Kıratlı
YÜREKLİ KAPLUMBAĞA / İsmail Sivri
ANADOLU SÖYLENCELERİ / Ali Püsküllüoğlu

Milliyet Yayınları: Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 Cağaloğlu İstanbul

Türkbank Çocuk Tiyatrosu 23 yaşında

Yine her Cumartesi ve Pazar
tüm çocukların sevinç ve mutluluğu olacak...

Türkbank Çocuk Tiyatrosu, tam 23 yıldır olduğu
gibi, bu yıl da yepyeni oyunları

"ÇAKMAKTAŞI"

ile sizlerle birlikte.

Çocuklar, Türkbank Çocuk Tiyatrosunda buluşalım.

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK
"İKİNCİ ADRESİNİZ"